

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady dňa 13. 9. 2023

Správa o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z.

Podnet na preverenie č.: PGO-RPMS/2023/01014

Programová služba: Dvojka

Vysielateľ: Rozhlas a televízia Slovenska

Číslo autorizácie: AT/23

Na základe záverov uvedených v správe, Kancelária Rady pripravila nasledujúce uznesenie:

Návrh uznesenia:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 ods. 1 až 4 a § 110 ods. 2 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) postupom podľa § 225 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. **začína správne konanie** voči vysielateľovi Rozhlas a televízia Slovenska v súvislosti s tým, že na televíznej programovej službe Dvojka, odvysielal dňa 23. 6. 2023 o cca 21:38:14 hod. program *Trochu inak s Adelou* s doplnkovou službou vysielania – titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, v rámci ktorej mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti zabezpečiť multimodálny prístup k programovej službe, nedodržaním kvalitatívnych požiadaviek kladených na titulky pre osoby so sluchovým postihnutím ustanovených v:

1. **§ 53 ods. 1 písm. a)** zákona č. 264/2022 Z. z. z dôvodu, že titulky neboli synchronizované so zvukovou stopou programu,
2. **§ 53 ods. 1 písm. c)** zákona č. 264/2022 Z. z. z dôvodu, že titulky mali chyby v písaní a zobrazovaní, ktoré mohli podstatne ovplyvniť celkovú zrozumiteľnosť zachyteného hovoreného prejavu v programe a
3. **§ 53 ods. 1 písm. d)** zákona č. 264/2022 Z. z. z dôvodu, že titulky mohli byť v rozpore s požiadavkami ustanovenými vyhláškou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím.

Úloha:

Kancelária Rady v zmysle § 123 zákona č. 264/2022 Z. z. oznámi účastníkovi konania začiatok správneho konania a zabezpečí nevyhnutné podklady a dôkazy pre rozhodnutie vo veci.

T: 2. 10. 2023

Z: ReO

Úloha:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu začatie správneho konania.

T: 25. 9. 2023

Z: PgO

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 13. 9. 2023

Podnet na preverenie č. PGO-RPMS/2023/01014 zaevidovaný dňa 26. 6. 2023

Podávateľ: fyzická osoba

Predmet podnetu: Trochu inak s Adelou

Deň a čas vysielania: 23. 6. 2023 o cca 21:38:14 hod.

Programová služba: Dvojka

Vysielateľ: Rozhlas a televízia Slovenska

Číslo autorizácie: AT/23

Dátum: 6. 9. 2023

OBSAH PODNETU:

„Hovorené slovo nesedí s titulkami. Napr. Výraz nepočula a nepoznala.. Zalomenie ruší zmysel...“

PRÁVNE VÝCHODISKÁ POSUDZOVANIA:

Zákon č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej aj „ZMS“):

§ 53 Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím

(1) Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím sú obrazovo zachytený text v jazyku vysielania alebo programu, ktorý

- a) je synchronizovaný so zvukovou stopou audiovizuálneho diela alebo programu,
- b) zachytáva hovorený prejav v audiovizuálnom diele alebo v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožňuje porozumieť jeho obsahu a
- c) nemá chyby v písaní alebo zobrazovaní, ktoré by podstatne ovplyvnili celkovú zrozumiteľnosť zachyteného hovoreného prejavu v audiovizuálnom diele alebo v programe,
- d) je v súlade s požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá ministerstvo kultúry podľa odseku 2.

(2) Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo kultúry, ustanoví požiadavky, ktoré musia spĺňať titulky pre osoby so sluchovým postihnutím sprevádzajúce audiovizuálne diela, programy televíznej programovej služby a programy audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.

Vyhláška Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím (ďalej aj „vyhláška č. 12/2016 Z. z.“):

§ 1

Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím (ďalej len „titulky“) musia spĺňať tieto technické požiadavky:

- a) text titulku je zarovnaný na stred,
- b) maximálny počet znakov v riadku je 36 vrátane medzier,
- c) titulok pozostáva maximálne z dvoch riadkov,
- d) čas zobrazenia titulku je primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti,
- e) titulok je zobrazený na tmavom podklade a jeho farba je v kontraste voči farbe podkladu; farba titulku nesmie byť červená, fialová ani sivá.

§ 2

(1) Pri zobrazení titulkov zachytávajúcich hovorený prejav viacerých postáv sa použije farebné odlíšenie titulkov. Farebné odlíšenie titulkov sa použije v jednom audiovizuálnom diele alebo v jednom programe najviac v piatich farbách.

(2) Pri zobrazení titulkov sa pomlčka na začiatku vety použije ako znamienko na oddelenie hovoreného prejavu jednej postavy od predchádzajúceho hovoreného prejavu inej postavy. Počas trvania hovoreného prejavu postavy, ktorý sa pre rozsiahlosť rozdelí do viacerých titulkov, sa pomlčka určujúca zmenu postavy ďalej neumiestňuje.

(3) Pri zobrazení titulkov zachytávajúcich hovorený prejav postavy, ktorá nie je v danom momente v audiovizuálnom diele alebo v programe zobrazená, sa na začiatku identifikuje táto postava menom alebo iným označením, pričom identifikácia postavy sa uvedie titulkom zobrazeným veľkými písmenami, ktorý je ukončený dvojbodkou.

(4) Ak je hovorený prejav postavy ovplyvnený emočným prejavom, ktorý nie je zo zrakového vnemu zrejmý, ale má vplyv na priebeh deja, tento emočný prejav sa identifikuje a zobrazí v titulku malými písmenami v zátvorkách, pred uvedením titulkov zachytávajúcich hovorený prejav postavy ovplyvnený emočným prejavom.

(5) Ak titulky zachytávajú vnútorný monológ postavy alebo jej spomienky, zobrazí sa táto skutočnosť v titulku malými písmenami v zátvorkách, pred uvedením titulkov zachytávajúcich hovorený prejav postavy.

(6) Ak je súčasťou audiovizuálneho diela alebo programu krátky dialóg alebo monológ v cudzom jazyku, ktorý zámerne nie je preložený do slovenského jazyka a je ponechaný v originálnom znení, tento dialóg alebo monológ sa nezobrazuje v titulkoch, namiesto toho sa veľkými písmenami zobrazí titulok, v ktorom sa uvedie, v akom cudzom jazyku dialóg alebo monológ prebieha. Postup podľa prvej vety sa neuplatní, ak by absencia zachytenia hovoreného prejavu titulkami sťažila chápanie sledovaného audiovizuálneho diela alebo programu. V takom prípade sa pred titulkami zachytávajúci hovorený prejav v cudzom jazyku zobrazí v titulku veľkými písmenami informácia, v akom cudzom jazyku dialóg alebo monológ prebieha.

(7) Ak je nevyhnutné text titulku skrátiť alebo inak upraviť, nesmie skrátený alebo upravený text meniť alebo skresliť zmysel hovoreného prejavu.

§ 3

Ak sú v audiovizuálnom diele alebo v programe obsiahnuté zvuky, ktoré majú vplyv na jeho dej alebo trvajú viac ako 15 sekúnd bez hovoreného prejavu a pritom nevyplyvajú zo zrkovného vnemu, je potrebné oznámiť zvuk zobrazením titulku veľkými písmenami.

§ 4

(1) Ustanovenia § 2 a 3 sa nevzťahujú na titulky sprevádzajúce športové programy a spravodajské programy.

(2) Ustanovenia § 1 písm. d), § 2 a 3 sa nevzťahujú na titulky sprevádzajúce programy vysielané v priamom prenose.

ANALÝZA – stanovisko Kancelárie Rady pre mediálne služby:

Podávateľ podnetu namietal, že titulky sprevádzajúce program nekorešpondovali s hovoreným slovom, napríklad obsahovali výrazy s iným významom a že „Zalomenie ruší zmysel...“

Pri monitorovaní sme zaznamenali isté nedostatky, ktoré by mohli predstavovať rozpor s nasledovnými ustanoveniami:

1) zákon č. 264/2022 Z. z.

- § 53 ods. 1 písm. a) je synchronizovaný so zvukovou stopou audiovizuálneho diela alebo programu,

V prevažnej časti programu boli titulky mierne posunuté oproti hovorenému prejavu, čo podľa nášho názoru mohlo divákovi v istých častiach sťažiť pochopenie obsahu. Napr.:

odznená zložka	titulky
takže príde táto dáma a ktorá pricestovala dnes z Prahy	že herci nie sú dobrí moderátori, až kým som ju nevidela hrať
a... a je to moja veľmi obľúbená, nechcem nazvať ani že kolegyňa, ale	a moderovať. Príde táto dáma, ktorá dnes pricestovala z Prahy.
bytosť. Tereza Kostková. POTLESK	Je to moja veľmi obľúbená, nechcem nazvať kolegyňa,
T. Kostková: Dobrý den. Adela: Ahoj. T. Kostková: Adelko,	ale bytosť. Tereza Kostková. POTLESK
ahoj. Adela: Čau, čau. Dobrý večer. Dobrý večer. Nech sa páči môžeme si sadnúť. Vždy keď mám s tebou robiť rozhovor,	-PO ČESKY: Dobrý deň. Adelka, ahoj. -Ahoj. Čau, čau. Dobrý večer.

<p>tak si dávam taký update, že ti zavolám alebo nahrám hlasovku - Terez,</p> <p>čo máš také nové, aby sme z tých 800 tém, ktorými ty žiješ, vybrali</p> <p>povedzme 200 iba, aby sme to nejak</p> <p>zhutnili a nahrála si mi 7 minútovú hlasovku asi s 300</p> <p>informáciami o tom čo všetko robíš. Ty pracuješ naozaj veľmi veľa. Dá sa povedať, že vnímaš ty, že žiješ s</p> <p>voj život naplno subjektívne?</p> <p>T. Kostková: No, ten pracovný</p>	<p>Nech sa páči, môžeme si sadnúť. Vždy, keď mám s tebou robiť</p> <p>rozhovor, robím taký update, že ti zavolám, alebo nahrávam</p> <p>hlasovku. Terez, čo máš nové, aby sme z 800 tém,</p> <p>ktoré žiješ Vybrali len 200, aby sme to zhutnili.</p> <p>Nahrála si mi sedemminútovú hlasovku s 300 informáciami, čo všetko robíš.</p> <p>Pracuješ veľmi veľa. Vnímaš, že žiješ svoj život</p>
---	--

- § 53 ods. 1 písm. c) Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím sú obrazovo zachytený text v jazyku vysielania alebo programu, ktorý nemá chyby v písaní alebo zobrazovaní, ktoré by podstatne ovplyvnili celkovú zrozumiteľnosť zachyteného hovoreného prejavu v audiovizuálnom diele alebo v programe,

V titulkoch sme zaznamenali viaceré chyby v písaní. Išlo napr. o chybné použitie dĺžňov, interpunkčných znamienok (čiarok; miesto trojbodky pri nedokončenej vete bola použitá bodka), o chybné použitie malých a veľkých písmen na začiatku viet, či po čiarky, o vynechanie slovíčok (predložky, zámená), zdvojenie slovíčok, chybné použitie rodu pri slovesách, vynechanie písmenok (neukončenie slovies, či vznikne iná osoba, napr. *jazdí metrom*, miesto *jazdím metrom*), o chybné pádové ukončenie slov, ako i o takzvané preklepy, ktoré spôsobili, že šlo o použitie významovo iných slov. V niektorých prípadoch boli použité významovo iné slová, pričom zrejme nešlo o preklep, ale chybu vo výbere výrazu. Niektoré z uvedených chýb podľa nášho názoru mohli podstatne sťažiť porozumenie obsahu, a teda ovplyvniť celkovú zrozumiteľnosť zachyteného hovoreného prejavu:

odznená zložka	titulky
<p>---*</p> <p>---</p> <p>***</p>	<p>hlasovku. Terez, čo máš nové, aby sme z 800 tém,</p> <p>ktoré žiješ Vybrali len 200, aby sme to zhutnili.</p> <p>***</p>
<p>Já nějak čím sem starší, tým méně mám ti šuplíky ráda. Všude.</p> <p>***</p>	<p>koníčky a prácu. Čím som staršia, tým viac mám zásuvky radšej.</p> <p>Mám ich všade. Vo svojej profesii, vo svojom živote. Dokonca sa</p> <p>***</p>
<p>Točíš seriál, tak povedala si, že si dotočila, ale seriál zaberá...</p> <p>***</p>	<p>Točíš seriál, dotočila si, ale seriál zaberá.</p> <p>***</p>
<p>Adela: Je to taká..., nech sa páči, tu máme vodku pre hostí, ale je to taká</p> <p>***</p>	<p>Nech sa páči, tu máme vodu pre hostí. Je to pre teba</p>

Něco udělám, že ráda jezdím do divadla večer už bez auta, jedu metrem, mám to fakt 30 minut

těch 30 minut využiju na část přípravy a zpátky a máme jako dobrý pocit, že v divadle můžu

ty hráš aj so svojou mamou. Tvoj manžel, Slovák, Jakub Nvota, je režisér, s ktorým teda máš

čiže podľa mňa on si tak v tej chvíli uvedomuje, že čo to žije za život

Čas pod psa, kde ty hráš jednu z hlavných postáv, on to režíroval.

T. Kostková: No, oni říkají, že to nejde poznat hned, že by museli něco tam udělat, se nějak jinak podívat, no není to tak evidentní

Adela: Jáj, vlastne ty si nesmieš ľahnúť. **T. Kostková:** Ne, ne. **Adela:** Ty by si zaspala. Takže vy ste obchádzali shava ásanu. Dobre, ale ten film nie je teda o joge. **T. Kostková:** Ne.

T. Kostková: Ano, ano. **Adela:** Ty máš za sebou 1 úspešný rozvod. **T. Kostková:** Ano.

Já si myslím, že je jako nezbytné a velmi jako uctivé dát životu i jako respekt,

že taky trošku ví. Nebo že v nás je něco, co nevíme a ono to ví. To ani není distanc od

Rada jazdím do divadla večer bez auta, jazdí metrom,

a potom si zvykneš. Tých 30 minút využijem na časť prípravu a späť.

tvoj manžel Slovák Jakub Nvota je režisér, s ktorým až

nové predstavenie. "Vždy keď ho stretnete, je veľmi pokojný. On si

tej chvíli uvedomuje, čo žije za život. Vaše šmuhy sa kedy prelínajú?

kde hráš ty jednu z hlavných postáv. On režíroval. Bolo to jedno

na vlasy, to bolo super.

-Bola to skvelé.

a blondíny. V jednej harmónii. dúfam, že to z toho chápete.

-A lego. tak si to spojil.

Teraz už má 16 rokov,

-Tak ako jeme my.

-Práve som to chcela povedať.

hovorím si, či to môžem povedať.

-Môžeš. Aj my na Slovensku

že by sa museli niečo urobiť, inak sa pozrieť. Nie je to tak evidentné

telo za ten mesiac nestihlo nacvičiť. lebo nie všetky ásany...

-Ty si nesmieš ľahnúť, lebo by si zaspala. Takže ste obchádzali

šavásanu. Film nie je v joge.

-Nie.

-Áno, áno.

-Máš za sebou jeden úspešný rozvoj.

Je to fajn a je to pekné. Myslím, že je nevyhnutné a úctivé

sebe samého, ale jako, že to všechno ukočíruju jenom vědomím a vůlí

je skoro bych řekla až nabubřelost. Já bych řekla, že součástí pokory je

nechat tomu trošku vůli, ale ne tu volní vlastnost, ale to dýchání, ten život.

Adela: Tú vôľu toho života.

teda opäť, tak ako vo filme, ktorý je z tej istej producentskej dielne –

to... to vlastne se dá vždycky... Môžeš byť jiná, ktorou niekdo opouští a jiná,

do které se někdo zamiluje. **Adela:** Jej. Tak je... to bola krásna veta na záver, takže Naďa,

moment, teda nie len pre teba a tvojich kolegov, ale aj pre vietnamskú komunitu. Máš pocit, že

úspešné a sú videné a to je pre nich vlastne také to...

Adela: Podstatné. **L. Šimeková:** Podstatné, hej.

L. Šimeková: Skôr. **Adela:** Skôr. 80-tych. **L. Šimeková:** 80-tych, lebo oni sem išli

Čím si myslíš, že... že ste zaujali vy. **L. Šimeková:** Myslím si, že ten náš prístup

v nejakých vojnových konfliktoch, alebo sa proste potreboval vymaniť spod Číny, spod Francúzov, spod Američanov, čiže akoby je to tam dlhodobo už...

dať životu rešpekt, že trochu vie.
Alebo že v nás je niečo,

čo nevieme a ono to vie. To ani nie je dištanc od seba samého,

ale všetko to ukočírujem vedomím a vôľou, ja až nadutosť.

Povedala by som, že súčasťou pokory je nechať tomu trochu vôľu.

Ale nie voľnú vlastnosť,
ale dýchanie, život.

-Vôľu života.

Ty tam opäť hráš, ako aj vo filme, ktorý je v tej istej producentskej

dielne (...)

filmu je úplne iná pani než Naďa a iná než ja. Môžeš byť iná,

ktorú niekto opúšťa a iná, do ktorej sa niekto za milé.

nielen pre teba a tvojich kolega, ale aj pre vietnamskú komunitu.

že sú tu naše deti, sú úspešné, sú videné. To je pre nich také to.

-Podstatné.

-Podstatné.

že tvoji rodičia sú prvá, ktorí sme prišla z Vietnamu

-Skôr. osemdesiatych, lebo sem išli študovať na vysokú školu.

-Teraz a mi to stalo v šatni.

TEREZA: Ja hovorí, že ja nie.

vyhlasované prestížnou svetovou firmou. Čím si myslíš,

že ste zaujali vy?

-Myslím, že náš prístup

<p>***</p> <p>---</p> <p>***</p> <p>---</p> <p>***</p> <p>---</p> <p>***</p> <p>---</p> <p>***</p> <p>---</p> <p>***</p> <p>Adela: No a toto. Toto mi teraz vysvetli, že... L. Šimeková: Ratanové nábytky.</p> <p>solitérne, niečo silné. Nie je to o tom, že o chvíľku pôjdeš teda riešiť úplne nejaký iný</p> <p>L. Šimeková: ... mi pomáha ako konzultant. Adela (m. o.): Okej a... a je tvojou oporou. L. Šimeková: Je mojou oporou, áno veľkou oporou.</p> <p>a to som si veľmi cenila, že... že tá rodina naozaj</p> <p>Adela: ... a ja tam sedím a hovorím si, ja ho nepoznám, ja som v živote o ňom nepočula. To bude zlé. SMIECH</p> <p>Ty si teda makala ako letuška, možno že si mala ešte nejaké iné práce, neviem,</p>	<p>alebo sa proste potreboval vymámit spod Číny, spod Francúzov,</p> <p>***</p> <p>že Vietnamcov akoby netreba motivovať. Je to súčasťou</p> <p>ich existencia, že robím. Haló, nepotrebujem</p> <p>***</p> <p>Je také príslovie.</p> <p>-Vieš o povedať aj po vietnamsky?</p> <p>***</p> <p>počúvať a opravím ťa.</p> <p>-Oprav ma prosím. Počúvaj.</p> <p>***</p> <p>-Áno, áno.</p> <p>-Ty hovoríš, že tvoj rodičia vždy</p> <p>***</p> <p>-A toto mi teraz vysvetlí.</p> <p>-Ratanové nábytky.</p> <p>***</p> <p>silné. Nie je to o to, že o chvíľu pôjdeš riešiť iný segment.</p> <p>***</p> <p>A môj muž mi pomáha ako konzultant.</p> <p>-A je to mojou oporou.</p> <p>-Áno, veľkou oporou.</p> <p>***</p> <p>To som si veľmi cenil cenila, že tá rodina napriek tomu...</p> <p>***</p> <p>-Áno.</p> <p>-Tak sa stretávaš s poznámkami a stereotypy, ktoré musíš odrážať. Čo to najčastejšie býva?</p> <p>***</p> <p>sedím, hovorím si, že ho nepoznám, v živote som</p> <p>o ňom nepoznala. To bude zlé.</p> <p>SMIECH</p> <p>***</p> <p>-Ale po anglicky to hovoríme.</p> <p>-samozrejme.</p> <p>***</p> <p>-Aha. BTS. Bratislava je BTS. z Bratislavy do? Do Hurgady.</p> <p>***</p> <p>-To je zaujímavá vec. Toto mnohí netuší, ako piloti a pilotky,</p>
---	---

a ten môj výcvikový kapitán mi hovorí, že tá korona že v tej Číne, že sa mi to nepozdáva

a ja ešte že, a že to bude v poriadku. **Adela:** to všetci, hej.

zrazu sa prestalo lietať, všetko sa začalo zatvárať. **Bez výplaty.**

Od 18 rokov, vieš, ja som bola zvyknutá, že som... že mal človek príjem a splácal si dlhy.

dobré. A koľko pilotov?

S. Sandtnerová: Na to má?

Adela: Ale vídavate sa. **S. Sandtnerová:** Samozrejme, samozrejme, no, no, no, myslím si, že...

Adela: Vo vzduchu a teraz mi len povedz na záver, aby sme ešte to ukončili takou akože pikoškou. Tak chceme počuť tak, že kedy si sa tak že bála.

normálne, všetci na mňa pozerajú, že tak, ale vedela som, že môžem, môžem sa ísť spýtať pilotov, či je všetko v poriadku.

Možno si mal aj iné práce. Neviem. Ale odhodlanie bolo veľké.

Ja som bola ešte v Prahe predtým a môj výcvikový

kapitán hovorí:

"Korona v Číne sa mi nepoznáva."

A potom zrazu sa prestalo lietať, všetko sa začalo zatvárať.

Bez výplaty od 18 rokov.

Bola som zvyknutá, že má človek

príjem a spláca si dlhy.

Bolo to veľmi ťažké, lebo je to

-Koľko pilotov...?

-Na to ma?

-Naozaj, Adelka, keď si kopilot...

Ono to začne byť zaujímavé,

-Asi, asi. Úplne ma to nakoplo.

-Úplne tá to zocelilo.

Niekde sa letecké trajektórie pretnú. **Ale vy dávate sa.**

kde tá pán posielal na materskú. Milujem túto tému z vlastných

skúsenosti. Ale už som matka, už môžem byť tá, ktorá.

-Je to všetko vo hviezdach, vo vzduchu. Na záver mi povedz,

aby sme to ukončili pikoškou.

Kedysi sa bála?

normálne, všetci na mňa pozerajú.

Ale môžem sa jej spýtať pilotov,

či je všetko v poriadku.

-So všetkým sa stretávaš prvýkrát v podstate. Také divokejšie počasie

-Muž mi povedal, že nikdy nepadlo lietadlo kvôli turbulenciám.

<p style="text-align: center;">---</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>dáme tam tie plyny, milujem, vieš, keď si na dráhe. Och.</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Adela: Ešte raz veľmi pekne ďakujeme aj vám, že ste nás sledovali</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Já bych řekla, že součásti pokory je nechat tomu trošku vůli, ale ne tu volní vlastnost, ale to dýchaní, ten život.</p> <p>Adela: Tú vôľu toho života.</p>	<p>-Dobre. My máme volačku Galileo. alebo AXE. Čiže, Alfa, X-Ray, Echo. ***</p> <p>-To je letecká abeceda, tú viem. -Áno? vieš? ***</p> <p>PO SLOVENSKY: My to zopakujeme, vieme, m že ideme na vzlet. ***</p> <p>Dáme tam plyny. To milujem. Keď si na dráhé. Och. ***</p> <p>Ešte raz veľmi pekne ďakujem aj vám, že ste nasledovali na Dvojke. ***</p> <p>Povedala by som, že súčasťou pokory je nechať tomu trochu vôľu.</p> <p>Ale nie voľnú vlastnosť, ale dýchanie, život.</p> <p>-Vôľu života.</p>
---	---

*Poznámka kanc.: „ ---“ – neuvádzame aj odznený prehovor, nakoľko nie je pre zobrazenie chyby v titulku relevantný

2) vyhláška č. 12/2016 Z. z.

- § 2 ods. 2) Pri zobrazení titulkov sa pomlčka na začiatku vety použije ako znamienko na oddelenie hovoreného prejavu jednej postavy od predchádzajúceho hovoreného prejavu inej postavy. Počas trvania hovoreného prejavu postavy, ktorý sa pre rozsiahlosť rozdelí do viacerých titulkov, sa pomlčka určujúca zmenu postavy ďalej neumiestňuje.

Zaznamenali sme dva prípady, keď v titulkoch chýbala pomlčka na oddelenie hovoreného prejavu jednej postavy od predchádzajúceho hovoreného prejavu inej postavy:

odznená zložka	titulky
<p>Adela: Reálne máš v občianskom čo? L. Šimeková: Thao Huong Šimeková. Adela: Ďakujeme veľmi pekne za návštevu. SMIECH A POTLESK Adela: Alebo teda aj Lucia Huong Šimeková.</p> <p>L. Šimeková: Ďakujem. AUDIOVIZUÁLNA ZNELKA Adela: Naším hudobným hosťom je trio, ktoré sú vlastne... ktoré je zložené z 3 dám opäť a</p>	<p>-A v občianskom máš čo? Thao Huong Šimeková.</p> <p>-Ďakujeme veľmi pekne za návštevu. SMIECH A POTLESK</p> <p>Alebo teda aj Lucia Huong Šimeková. -Ďakujem.</p> <p>Naším hudobným hosťom je trio, ktoré je zložené z troch dám. Opäť.</p>

- § 2 ods. 7) Ak je nevyhnutné text titulku skrátiť alebo inak upraviť, nesmie skrátený alebo upravený text meniť alebo skresliť zmysel hovoreného prejavu.

Pokiaľ ide o námietku že titulky nekorešponovali s hovoreným prejavom, uvádzame, že v titulkoch boli zmenené či vynechané isté časti textu, šlo zväčša o opakujúce sa výrazy typické pre hovorený prejav, prípadne o nepodstatný obsah, či napr. vklady moderátorky do prehovoru hovoriaceho, či hovoriacich vzájomne, ktoré však neboli podstatné. Nazdávame sa, že ich uvedenie v titulkoch by mohlo naopak obsah titulkov skomplikovať.

V nasledovných prípadoch však podľa nášho názoru došlo pri úprave textu v titulkoch k posunu významu oproti hovorenému textu:

odznená zložka	titulky
<p>ja neviem, koľko rokov, ale mal obdobie, keď z lega staval, myslím si, že diktátorov alebo čo to robil? Mal vzťah k diktátorom vtedy. T. Kostková: Tak jeho to fascinuje, jako diktátoři ho fascinují</p> <p>celý život. Já myslím, že bohužel diktátoři fascinují. Adela: Je to</p> <p>fascinující určite a... T. Kostková: Bohužel k naší škodě jako zemí a státu</p> <p>a lidí to tak je. Adela: Je dobré sa im venovať. T. Kostková: Je to vlastně jako ten, jako</p> <p>příklad psychologický těch psychopatů, že vlastně fascinují, takže...</p> <p>Ano měl období, kdy ho fascinovali diktátoři. Adela: A lego. Tak si to nejako spojil. Tak teraz už má 16 rokov,</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Já si myslím, že je jako nezbytné a velmi jako uctivé dát životu i jako respekt,</p> <p>že taky trochu ví. Nebo že v nás je něco, co nevíme a ono to ví. To ani není distanc od</p> <p>sebe samého, ale jako, že to všechno ukočíruju jenom vědomím a vůlí</p> <p>je skoro bych řekla až nabubřelost.</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Ja len... ja len ešte poviem, že čo ma fascinuje, že ty máš na Instagrame cez 260 000 followerov a to máš mnohé svoje posty a storky v Slovenčine, takže evidentne... aj v Angličtine, ale teda aj v Slovenčine. Je to evidentne fascinujúce. Celé toto tvoje bytie aj pre ľudí niekde v zahraničí, takže kto by mal ešte chuť sledovať tento fascinujúci príbeh ďalej, tak sa to dá práve na... na tom Instagrame</p>	<p>vtedy mal neviem koľko rokov, ale mal obdobie, keď z lega staval</p> <p>diktátorov? Alebo čo to robil? Mal vzťah k diktátorom.</p> <p>-Jeho diktátoři fascinují celý život. Bohužiaľ,</p> <p>diktátoři ho fascinují. -Je to určite fascinující.</p> <p>-Bohužiaľ, k našej škode ak krajine, ľuďom.</p> <p>-Treba sa im venovať. <u>-Psychologický príklad psychopátov</u></p> <p><u>ho fascinuje.</u> Mal obdobie, kedy ho fascinovali diktátoři.</p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>Je to fajn a je to pekné. Myslím, že je nevyhnutné a úctivé</p> <p>dať životu rešpekt, že trochu vie. Alebo že v nás je niečo, čo nevíme a ono to vie. To ani nie je dištanc od seba samého,</p> <p><u>ale všetko to ukočírujem vedomím a vôľou, je až nadutosť.</u></p> <p style="text-align: center;">***</p> <p>-Ešte ma fascinuje, že na Instagrame máš cez 260 000 followerov. A to máš mnohé príspevky v slovenčine. <u>Aj v angličtine, ale v slovenčine.</u></p> <p>Takže tvoje bytie je fascinujúce aj v zahraničí. Kto by mal chuť sledovať tento fascinujúci príbeh ďalej, dá sa to na Instagrame.</p>

***	***
S. Sandtnerová: Dobre. Napríklad chceš, že riadiaci nás povolí na vzlet? Adela: Áno.	-Chceš riadiaci nás povolí vzlet? -Áno.

Pokiaľ ide o námietku podávateľa podnetu: „Zalomenie ruší zmysel...“, nie je nám úplne zrejmé, čo presne tým myslel. Pri monitoringu sme nezaznamenali také nedostatky, ktoré by mohli zodpovedať uvedenej námietke.

V programe bola jedna z hostiek Češka a hovorila česky. V titulkoch sa viackrát zobrazila informácia, že hovorí česky, ale nie pri každom jej prehovore. Vzhľadom na to, titulky zodpovedajúce jej prehovorom boli v slovenskom jazyku, nepovažujeme uvedený spôsob informovania o tom, akým jazykom hovorí, za problematický z hľadiska ust. § 2 ods. 6 vyhlášky č. 12/2015:

„Ak je súčasťou audiovizuálneho diela alebo programu krátky dialóg alebo monológ v cudzom jazyku, ktorý zámerne nie je preložený do slovenského jazyka a je ponechaný v originálnom znení, tento dialóg alebo monológ sa nezobrazuje v titulkoch, namiesto toho sa veľkými písmenami zobrazí titulok, v ktorom sa uvedie, v akom cudzom jazyku dialóg alebo monológ prebieha. Postup podľa prvej vety sa neuplatní, ak by absencia zachytenia hovoreného prejavu titulkami sťažila chápanie sledovaného audiovizuálneho diela alebo programu. V takom prípade sa pred titulkami zachytávajúcimi hovorený prejav v cudzom jazyku zobrazí v titulku veľkými písmenami informácia, v akom cudzom jazyku dialóg alebo monológ prebieha.“

Taktiež ostatné titulkovanie hovoreného prejavu s prítomnosťou cudzích jazykov (vietnamčina a angličtina) nebolo podľa nášho názoru v rozpore s daným ustanovením.

ZÁVER:

Vzhľadom na vyššie uvedené sa nazdávame, že vysielateľ odvysielaním programu *Trochu inak s Adelou* dňa 23. 6. 2023, ktorý bol sprevádzaný titulkami, mohol porušiť ust. § 53 ods. 1 písm. a), c) a d) ZMS v spojitosti s ust. § 2 ods. 2 a 7 vyhlášky č. 12/2016 Z. z.

Prepis/popis monitorovaného vysielania k Správe o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 264/2022 Z. z. (podnet na preverenie č. PGO-RPMS/2023/01014)

Monitorované vysielanie: Trochu inak s Adelou

Deň vysielania: 23. 6. 2023

Čas vysielania: cca 21:38:14 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu vysielateľa.

Časový kód cca:

21:38:02 – začiatok záznamu – bežiaci audiovizuálny predel

- sponzorské odkazy (SPP, DS Automobiles)

21:38:14 – začiatok programu *Trochu inak s Adelou*

21:38:29 - v ľavom hornom rohu sa zobrazí označenie „ST“

zvukovo-obrazová zložka	titulky
<p>AUDIOVIZUÁLNA ZNELKA</p> <p>POTLESK; Moderátorka (ďalej len „Adela“):Ďakujem veľmi pekne za privítanie. Ja vám teda tiež tlieskam za to, že ste si našli čas a prišli ste do štúdia</p> <p>L plus S a vybrali ste si akurát toto predstavenie, ktoré sa deje</p> <p>zároveň aj ako televízny výstup. Ten zasa sledujete na dvojke, aj za to sme veľmi vďační,</p> <p>že ste si nás vybrali a ja vždy vlastne... my nemáme nejaký koncept toho, ako</p> <p>vyskladávame dramaturgiu hostí, ale vždy sa teším, ako sa nechám prevapiť ako v konečnom dôsledku</p> <p>tí naši hostia spolu súvisia, ale dnes sa udial koncept sám od seba.</p> <p>A možno že budete z toho konceptu, chcem vás varovať, aj</p> <p>trochu znepokojení, lebo dnes prídu 3 dámy a všetky 3 žijú tak</p> <p>výnimočné, naplnené životy, že môžete</p> <p>odchádzať s otázkou, aký život žijete vy. Chcem vás na to upozorniť,</p>	<p>ZVUČKA</p> <p>POTLESK</p> <p>-Ďakujem veľmi pekne za privítanie. Ja vám tiež tlieskam za to,</p> <p>že ste si našli čas a prišli ste do štúdia L+S a vybrali ste si</p> <p>akurát toto predstavenie, ktoré sa seje zároveň ako televízny</p> <p>výstup, ten sledujte na Dvojke. Za to sme veľmi vďační, že ste si</p> <p>nás vybrali. My nemáme koncept toho, ako vyskladávame dramaturgiu hostí,</p> <p>ale vždy sa teším, ako sa nechám prevapiť, ako v konečnom</p> <p>dôsledku naši hostia súvisia. Dnes sa udial koncept sám od seba.</p> <p>Chcem vás varovať, možno budete z konceptu aj trochu znepokojení,</p> <p>lebo dnes prídu tri dámy a všetky tri žijú tak výnimočné,</p> <p>naplnené životy, že môžete odchádzať s otázkou, aký život žijete vy.</p>

<p>lebo ja som zostala v takom pomykove, že, tak takto sa dá žiť</p> <p>a takto všelijako sa dá plniť si svoje sny a máte naplnený život, ale</p> <p>netreba sa porovnávať, treba sa nechať inšpirovať, takže poďme ten koncept rozbaľiť,</p> <p>no a prvou dámou, ktorá prijala pozvanie, a tá je naozaj že rozlietaná,</p> <p>je skvelá herečka, zároveň skvelá moderátorka, čo ma tiež trochu irituje, lebo vždy som sa tak spoliehala</p> <p>na to, že herci nie sú dobrí moderátori, až kým som ju teda nevidela aj hrať aj moderovať,</p> <p>takže príde táto dáma a ktorá pricestovala dnes z Prahy</p> <p>a... a je to moja veľmi obľúbená, nechcem nazvať ani že kolegyňa, ale</p> <p>bytosť. Tereza Kostková. POTLESK</p> <p>T. Kostková: Dobrý den. Adela: Ahoj. T. Kostková: Adelko,</p> <p>ahoj. Adela: Čau, čau. Dobrý večer. Dobrý večer. Nech sa páči môžeme si sadnúť. Vždy keď mám s tebou robiť rozhovor, tak si dávam taký update, že ti zavolám alebo nahrám hlasovku - Terez,</p> <p>čo máš také nové, aby sme z tých 800 tém, ktorými ty žiješ, vybrali</p> <p>povedzme 200 iba, aby sme to nejak</p> <p>zhutnili a nahrála si mi 7 minútovú hlasovku asi s 300</p> <p>informáciami o tom čo všetko robíš. Ty pracuješ naozaj veľmi veľa. Dá sa povedať, že vnímaš ty, že žiješ s voj život naplno subjektívne?</p> <p>T. Kostková: No, ten pracovný</p>	<p>Chcem vás na to upozorniť. Lebo ja som zostala v pomykove,</p> <p>že takto sa dá žiť, takto sa dá plniť svoje sny a mať naplnený život. Ale netreba sa porovnávať, treba sa nechať inšpirovať.</p> <p>Podme koncept rozbaľiť. Prvou dámou, ktorá prijala pozvanie,</p> <p>a tá je naozaj rozlietaná, je skvelá herečka, zároveň skvelá moderátorka,</p> <p>čo ma tiež trochu irituje, lebo vždy som sa spoliehala na to,</p> <p>že herci nie sú dobrí moderátori, až kým som ju nevidela hrať a moderovať. Príde táto dáma, ktorá dnes pricestovala z Prahy.</p> <p>Je to moja veľmi obľúbená, nechcem nazvať kolegyňa,</p> <p>ale bytosť. Tereza Kostková. POTLESK</p> <p>-PO ČESKY: Dobrý deň. Adelka, ahoj.</p> <p>-Ahoj. Čau, čau. Dobrý večer.</p> <p>Nech sa páči, môžeme si sadnúť. Vždy, keď mám s tebou robiť rozhovor, robím taký update, že ti zavolám, alebo nahrávam hlasovku. Terez, čo máš nové, aby sme z 800 tém,</p> <p>ktoré žiješ Vybrali len 200, aby sme to zhutnili.</p> <p>Nahrála si mi sedemminútovú hlasovku s 300 informáciami, čo všetko robíš.</p> <p>Pracuješ veľmi veľa. Vnímaš, že žiješ svoj život</p>
--	---

<p>určitě. Adela: No a potom. T. Kostková: Ono je asi potřeba rozlišit i...</p> <p>Takhle. Určitě, protože, já jsem přestala časem rozlišovat moc na pracovní a soukromí, koníčky a práce.</p> <p>Já nějak čím sem starší, tím méně mám ti šuplíky ráda. Všude.</p> <p>Ve své profesi, ve svém životě. Dokonce si někdy povídám se synem</p> <p>říkám – hele já už si ani nepovídám jako matka se synem, my si povídáme jako bytosti.</p> <p>Já vlastně to mám ráda, když to trošku ztratí to, co jsme tomu dali, protože</p> <p>vono to je sice fajn, ale myslím, že jsme v tom nějak uvízli jako lidi. To v těch škatulkách a pak to malinko ztrácí obsah nebo, nebo to začne získávat předsudky a tak. Tak já to mám tak nějak jako</p> <p>čím dál víc v jednom balíčku a v tomto případě žiju život naplno. Ale je pravda,</p> <p>že někdy je tomu, čemu říkáme v té škatulce práce, tak hodně, že jich</p> <p>škatulka Tereza sama, Tereza coby jako třeba Tereza spát,</p> <p>že tam bych ještě klidně uměla žít. Tam bych ten prostor ještě uměla otevřít,</p> <p>ale to se zase stane. Adela: Ale rozumím tomu, protože keď si to presne takto škatulkujeme, vieme si na seba vytvárať aj stres, že napríklad v škatulke voľný čas alebo rodina</p> <p>nemáme toho dostatok. Mňa sa aj pýtali, že aké mám koníčky, ja som zistila, že žiadne nemám,</p> <p>čiže táto škatulka... T. Kostková: Vyděšená, že nemá koně, ano. Adela: Vyděšená, že nemám koně. Potom si hovorím, ale veď ja mám tak zaujímavú prácu, čo ma otravujú s koníčkami. Veď ja akože to môj koníček,</p>	<p>naplno? Subjektívne. -No. Pracovný určite.</p> <p>-A potom? -PO ČESKY: Je potrebné</p> <p>rozlišiť... Určite. Ja som prestala časom rozlišovať prácu a súkromie, koníčky a prácu. Čím som staršia, tým viac mám zásuvky radšej.</p> <p>Mám ich všade. Vo svojej profesii, vo svojom živote. Dokonca sa</p> <p>niekedy rozprávam so synom a hovorím, my sa nerozprávame ako</p> <p>matka so synom, ale ako bytosti. Mám rada, keď to stratí to,</p> <p>čo sme tomu dali. Myslím, že je to fajn, ale akoby sme v tom uviazli</p> <p>ako ľudia. V tých škatulkách. A potom to stráca obsah, získava to</p> <p>predsudky a tak. Ja to mám čím ďalej tým viac v jednom balíku.</p> <p>V tomto prípade žijem život naplno. Ale je pravda, že niekedy je to,</p> <p>čomu hovoríme v škatulke práca, tak veľa, že aj škatulka</p> <p>“Tereza sama“, “Tereza spať“, tam by som ešte pokojne vedela žiť,</p> <p>otvoriť priestor. Ale to sa stane.</p> <p>-Rozumiem tomu, lebo keď si to takto škatulkujeme, vieme na seba vytvoriť</p> <p>aj stres, lebo v škatulke voľný čas a rodiny nemáme toho dostatok.</p> <p>Mňa sa pýtali, aké mám koníčky, zistila som, že žiadne nemám.</p> <p>-Vystrašená, že nemá koníčky. -Potom si hovorím, že mám zaujímavú</p>
--	--

<p>v ktorom precitujem nejakú vášeň, nejaké naplnenie. Tak to máš asi podobne ty. Skúsme to teda zhrnúť.</p> <p>Točíš seriál, tak povedala si, že si dotočila, ale seriál zaberá...</p> <p>T. Kostková: No, 3 týdny máme pauzu a pokračujeme, takže. Adela: No tak teda, preboha, no tak samozrejme, takže ideme ďalej, čiže koľkokrát hráš v divadle</p> <p>do mesiaca? T. Kostková: Tak tých 20, 21 predstavení. Adela: No tak, to príjemné.</p> <p>Točíš filmy. T. Kostková: No tak, ne, tak filmy, ty se točí... Ten, o ktorom jsme mluvili... Adela: V nárazoch.</p> <p>T. Kostková: ...to je třeba 2 roky starý film. To zas já netočím</p> <p>jako každý... Adela: Okej, ale si pomerne obsadzovaná. Teda ja som ťa videla minimálne</p> <p>v 3 filmoch, no tak mi nehovor, že... T. Kostková: No, to jsou tak všechny. Adela: To jsou všechny? Okej, takže som si ťa celú napozerala. A zároveň, čo ma fascinuje, ty máš ešte každý</p> <p>deň v českom rozhlase, máš Blízka setkání, kde robíš rozhovory...</p> <p>T. Kostková: V středu ne. To má Adélka Gondíková. Adela: Takže 4 dni. T. Kostková: Hej.</p> <p>Adela: Okej. Viem, čo to je robiť rozhovory a znamená to</p> <p>prípravu. Znamená tých ľudí si aj nájsť, to tak kedy robíš niekedy na diaľnici</p> <p>popri šoférovaní? T. Kostková: No. Hele včera jsme jeli do Brna 3 a půl hodiny, protože bylo několik bouraček, no, to si nastuduješ něco.</p> <p>Adela: To si nast..., čiže máš v tom diári normálne napísané – tu si</p> <p>pripravujem rozhovor s týmto človekom... T. Kostková: Já to nemám v diáři. To tak dělám</p>	<p>prácu, čo ma otravujú s koníčkami. Je to koníček, v ktorom precitujem</p> <p>vášeň, naplnenie. Podobne to máš aj ty. Skúsme to zhrnúť.</p> <p>Točíš seriál, dotočila si, ale seriál zaberá.</p> <p>-Tri týždne máme pauzu a pokračujeme.</p> <p>-Takže, ideme ďalej. Koľkokrát do mesiaca hráš v divadle?</p> <p>- 20 až 21 predstavení.</p> <p>-To je príjemné. Točíš filmy.</p> <p>-Filmy sa točia, o ktorom sme sa bavili,</p> <p>to je dva roky starý film. To zase ja netočím každý...</p> <p>-Ale si pomerne obsadzovaná. Videla som ťa v minimálne troch filmoch.</p> <p>-To sú všetky.</p> <p>-To sú všetky, tak som si ťa celú napozerala. Zároveň ma fascinuje, že ty máš každý deň v Českom</p> <p>rozhlase Blízke stretnutia.</p> <p>-V stredu nie,</p> <p>to má Adéla Gondíková.</p> <p>-Takže, štyri dni.</p> <p>Okej. Viem, čo je to robiť rozhovory. Znamená to prípravu, ľudí si nájsť. To robíš na diaľnici popri šoférovaní?</p> <p>-No. Včera sme išli do Brna tri a pol hodiny,</p> <p>lebo bolo niekoľko nehôd. To si niečo nastuduješ.</p> <p>-Takže máš v diári napísané, že tu</p>
--	--

<p>intuitivně. Adela: Aha.</p> <p>T. Kostková: Teď bych se možná mohla podívat na tenhle seriál, hraje v tom tenhle člověk,</p> <p>a mám ho příští týden. No, spojím příjemné s užitečným,</p> <p>čuším na seriál a připravuju si hosta.</p> <p>Adela: A vždy ti to zapadne, nikdy sa nedostaneš do nejakého, do nejakej časovej</p> <p>tiesne, že</p> <p>niečo som nestihla si pozrieť urobiť. T. Kostková: No jako...</p> <p>Adela: Takto, mávaš stres z tohto celého, ako funguješ?</p> <p>T. Kostková: Víš co, já totiž sama nevím, abych byla k sobě upřímná. Chci ti říct,</p> <p>že nemám stres, to chci odpovědět po pravdě.</p> <p>Adela: Ale nevieš. T. Kostková: A súčasne nevím, jestli už nemám tak dlouho stres, že už</p> <p>nepoznám, že je to stres. Fakt nevím. Adela: Úplne rozumiem, áno.</p> <p>T. Kostková: A nechci vám lhát, takže... Adela: Je to taká pre teba bežná. T. Kostková: Nevím (nezrozumiteľné).</p> <p>Adela: Je to taká..., nech sa páči, tu máme vodku pre hostí, ale je to taká</p> <p>každodennosť pre teba normálna, že už nevieš vlastne. T. Kostková: Já se prostě</p> <p>připravuju různě, jak to jde, kde jedu, když mám chvílku.</p> <p>Něco udělám, že ráda jezdím do divadla večer už bez auta, jedu metrem, mám to fakt 30 minut</p> <p>tam a 30 minut zpátky a fakt mně nebaví jako tak jako</p> <p>koukat v tom metru jenom, nic nedělat, tak... protože tam zrovna to není tak zajímavý koukat.</p>	<p>si pripravuješ rozhovor s týmto...</p> <p>-To nemám v diári. To robím intuitívne. Teraz by som sa možno</p> <p>mohla pozrieť na tento seriál, hrá tam ten človek a mám ho</p> <p>budúci týždeň.</p> <p>Spojím príjemné s užitočným.</p> <p>Pozerám na seriál a pripravujem si hosta.</p> <p>-A vždy ti to zapadne, nikdy sa nedostaneš do časovej tiesne,</p> <p>že si si niečo nestihla pozrieť, urobiť. –Akože...</p> <p>-Takto. Mávaš stres z tohto celého, ako funguješ?</p> <p>-To sama neviem, aby som bola k sebe úprimná.</p> <p>Chcem povedať, že nemám stres, to chcem odpovedať po pravde.</p> <p>Ale súčasne neviem, či nemám tak dlho stres, že už neviem,</p> <p>že to je stres. Naozaj neviem.</p> <p>-Úplne rozumiem.</p> <p>-Nechce vám klamať. Nevieť.</p> <p>-Je to taká bežná... Si v strese.</p> <p>Nech sa páči, tu máme vodu pre hostí. Je to pre teba</p> <p>taká normálna každodennosť, že už nevieš.</p> <p>-PO ČESKY: Ja sa pripravujem, kde to ide, keď mám chvíľu.</p> <p>Rada jazdím do divadla večer bez auta, jazdí metrom,</p> <p>mám to 30 minút tam, 30 minút späť.</p> <p>Nebaví ma nič nerobiť v metre,</p>
---	---

<p>Jo to radši si sednu na zahradu a koukám, tam to třeba... Adela: Keby sme mali metro,</p> <p>my by sme kukali by sme teda, ale... ale</p> <p>vy ste už zvyknutí. T. Kostková: Na začátku prvních 40 let a pak...</p> <p>Adela: Si zvykneš. T. Kostková: Pak si zvykneš. Takže</p> <p>těch 30 minut využiju na část přípravy a zpátky a máme jako dobrý pocit, že v divadle můžu</p> <p>povídat z kolegy. To je zas můj čas, že si jako pokecáme, že nečučím do mobilu,</p> <p>když jsme v šatně prostě s mými kamarádi. To nemám ráda takový, jak je každéj</p> <p>sám, tak tam si jako pokecám, odehrajú to představení, myslím jenom na to představení.</p> <p>Adela: Áno, vtedy si vlastne musíš byť úplne sprítomnená a to je vlastne veľmi zas</p> <p>relaxujúce. Keď je človek sprítomnený. T. Kostková: Jo, strašně. Adela: V divadle sa to inak nedá.</p> <p>Zároveň ty si vieš stretnutia,</p> <p>blízka setkání, so svojou rodinou vlastne vynahradíť aj v divadle, pretože</p> <p>ty hráš aj so svojou mamou. Tvoj manžel, Slovák, Jakub Nvota, je režisér, s ktorým teda máš</p> <p>veľa spoluprác, takže vlastne s nimi sa aj nejako</p> <p>v práci môžeš stretnúť. T. Kostková: No. Adela: Premostím ešte na tvojho manžela, pretože</p> <p>poznám 2 ľudí, z ktorých mám stále pocit, že sú ako taká,</p> <p>akože taká šmuha, že niekde sa tak, že vyskytnú a treba ich takto zachytiť, aby... aby človek mal možnosť sa s nimi</p>	<p>lebo tam nie je zaujímavé pozeráť. To sa radšej posadím</p> <p>na záhradu a pozerám. -Keby sme my mali metro,</p> <p>to by sme teda pozerali. SMIECH</p> <p>Vy ste už zvyknutí na to. -Prvých štyridsať rokov,</p> <p>a potom si zvykneš. Tých 30 minút využijem na časť prípravu a späť.</p> <p>Mám dobrý pocit, že v divadle sa môžem rozprávať s kolegami,</p> <p>porozprávame sa, nepozerám do mobilu. Keď sme v šatni</p> <p>s kamarátmi. Keď je každý sám, to nemám rada. Tam sa porozprávam,</p> <p>odohrám predstavenie, myslím iba na predstavenie.</p> <p>-Tam musíš byť sprítomnená, a to je relaxujúce,</p> <p>keď je človek sprítomnený. -Veľmi.</p> <p>-V divadle sa to inak nedá. Ty si zároveň stretnutia</p> <p>so svojou rodinou vieš vynahradíť aj v divadle. Hráš so svojou mamou,</p> <p>tvoj manžel Slovák Jakub Nvota je režisér, s ktorým až</p> <p>veľa spoluprác. S nimi sa môžeš v práci stretnúť.</p> <p>-Áno.</p> <p>-Premostím na tvojho manžela.</p> <p>Poznám dvoch ľudí, z ktorých mám pocit, že sú ako šmuha, že sa niekde</p>
--	---

<p>stretnúť a pohovárať. Si to ty a tvoj manžel. A teraz ma zaujíma...</p> <p>prepáč, ale T. Kostková: No, to ti pak k tomu (nezrozumiteľné) řeknu.</p> <p>Adela: ... aj v rozhlase... v rozhlase mám kolegyňu, ktorá hovorí - S Kubkom Nvotom chceme nahrávať,</p> <p>no chudák, veď on zas cestuje z Prahy, lebo tam niečo naštudováva, nové predstavenie...</p> <p>tddd, tddd... a on napríklad, že keď ho stretnete, je veľmi pokojný,</p> <p>čiže podľa mňa on si tak v tej chvíli uvedomuje, že čo to žije za život</p> <p>a vy sa... tie vaše šmuhy sa kedy prelínajú?</p> <p>T. Kostková: No, já bych to jako chtěla poopravit. Třeba já mám často dojem jako ta tvoje kolegyně, protože já, sice to vypadá, že toho mám hodně, ale já chodím jako domů.</p> <p>Adela: Aha. T. Kostková: Já se vyskytují odpoledne doma, ráno doma, večer doma.</p> <p>Adela: Niekedy si doma. T. Kostková: Já mám jakoby styčný bod s našim společným domovem,</p> <p>ale když se Kubovi přihodí to, co třeba loni, že, režíroval</p> <p>všechno na Slovensku, tak... on moc rád jezdí domů by chtěla podotknout. On je opravdu šťastný,</p> <p>když může přijet domů, ale opravdu já mám pocit, že vidím jako šmouhů, která</p> <p>si přebalila kufr, vzala boty, vzala jiný svetr</p> <p>a vyjela. Takže pro něj to je mnohem těžší, protože on opravuje je pořád v autobuse, ve vlaku.</p> <p>Já minimálně jsem pořád doma. On to má jako mnohém složitější</p> <p>a je evidentně teras šmouhou v Praze i v Bratislavě.</p> <p>Adela: Áno, ináč aj teraz tu možno prebehol sme si to úplne nevšímli.</p>	<p>vyskytnú, a treba ich zachytiť, aby mal človek možnosť sa s nimi</p> <p>pohovárať. Ty a tvoj manžel. A teraz ma zaujíma.</p> <p style="text-align: center;">SMIECH</p> <p style="text-align: center;">-Potom ti k tomu poviem.</p> <p>-V rozhlase mám kolegyňu, ktorá hovorí: "S Jakubom Nvotom</p> <p>chceme nahrávať, on chudák cestuje z Prahy, tam študuje</p> <p>nové predstavenie. "Vždy keď ho stretnete, je veľmi pokojný. On si</p> <p>tej chvíli uvedomuje, čo žije za život. Vaše šmuhy sa kedy prelínajú?</p> <p style="text-align: center;">-Ja by som chcela poopraviť. Mám často dojem ako tvoja kolegyňa.</p> <p style="text-align: center;">Vyzerá, že toho mám veľa, ale chodievam domov. Vyskytujem sa</p> <p style="text-align: center;">ráno doma, doobeda doma, večer.</p> <p style="text-align: center;">-Aha. Niekedy si doma.</p> <p style="text-align: center;">-Mám styčný bod s našim spoločným domovom.</p> <p style="text-align: center;">Ale keď sa Jakubovi přihodí to, čo vlani, že režíruje všetko</p> <p style="text-align: center;">na Slovensku, tak on veľmi rád jazdí domov. Je naozaj šťastný,</p> <p style="text-align: center;">keď môže prísť domov. Ale ja mám pocit, že ho vidím ako šmuhu,</p> <p style="text-align: center;">ktorá si prebalila kufor, zobrala iné topánky a sveter a išla.</p> <p style="text-align: center;">Pre neho je to ťažké, lebo je stále v autobuse, vo vlaku.</p> <p style="text-align: center;">Ja som stále doma. On to má zložitejšie.</p> <p style="text-align: center;">A je evidentne šmouhou</p>
--	---

<p>T. Kostková: Ale zase to, co po sobě zanechává, bych řekla, že je velmi stabilní</p> <p>a pevného odkazu. Adela: Musím povedať, že práve tu na týchto doskách som videla predstavenie</p> <p>Čas pod psa, kde ty hráš jednu z hlavných postáv, on to režíroval.</p> <p>Bolo to jedno z najlepších predstavení, ktoré som kedy videla a to som naozaj nevidela veľa.</p> <p>Ale... nie, nie... T. Kostková: Já tě tak miluju... Adela: ...nie, videla</p> <p>som fakt akože dost predstavení a toto bolo</p> <p>úžasné, obidvaja ste mimoriadne talentovaní, škoda teda, že sa až tak nevídate,</p> <p>ale... máš aj syna, keď sme posledne spolu... my sme nakrúcali takú reklamu na</p> <p>farbu na vlasy, to bolo super. Tam sme sa vlastne... T. Kostková: Bylo to skvělý...</p> <p>Adela: ... vlastne spoznali. T. Kostková: Češky, Slovenky a blondíny</p> <p>a brunetky. Adela: Áno, áno. T. Kostková: V jedné harmonii. Adela: V jedné harmonii. T. Kostková: To doufám z toho chápete.</p> <p>Adela: Áno a tam sme zistili, ako naozaj sa montujú k hlave</p> <p>vlasy, ktoré majú vyzerať ako naše. To som</p> <p>vyčesávala ešte rok, som na teba spomínala potom.</p> <p>No a vtedy sme sa zhovárali, vtedy... ty máš syna, vtedy mal,</p> <p>ja neviem, koľko rokov, ale mal obdobie, keď z lega staval, myslím si, že diktátorov alebo čo to robil? Mal vzťah</p> <p>k diktátorom vtedy. T. Kostková: Tak jeho to fascinuje, jako diktátoři ho fascinují</p>	<p>v Prahe aj v Bratislave.</p> <p>-Áno. Aj teraz tu možno prebehol a nevyšli sme si to.</p> <p>-Ale to, čo po sebe zanecháva, je veľmi stabilné a pevné.</p> <p>-Na týchto doskách som videla predstavenie Čas pod psa,</p> <p>kde hráš ty jednu z hlavných postáv. On režíroval. Bolo to jedno</p> <p>z najlepších predstavení, ktoré som videla. A to som ich nevidela veľa.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Ja tá tak milujem.</p> <p>-Nie. Videla som dost predstavení a toto bolo úžasné.</p> <p>Obaja ste mimoriadne talentovaní. Škoda, že sa až tak nevídate.</p> <p>Máš aj syna. Keď sme posledne spolu nakrúcali reklamu na farbu</p> <p>na vlasy, to bolo super.</p> <p>-Bola to skvelé.</p> <p>-Tam sme sa spoznali.</p> <p>-Češky, Slovenky a brunetky</p> <p>a blondíny. V jednej harmónii. dúfam, že to z toho chápete.</p> <p>-Tam sme zistili, ako sa k hlave montujú vlasy, ktoré majú vyzerať</p> <p>ako naše. To som vyčesávala, ešte rok som na teba spomínala.</p> <p>SMIECH</p> <p>Vtedy sme sa zhovárali. Máš syna,</p> <p>vtedy mal neviem koľko rokov, ale mal obdobie, keď z lega staval</p> <p>diktátorov? Alebo čo to robil? Mal vzťah k diktátorom.</p>
---	--

<p>celý život. Já myslím, že bohužel diktátoři fascinují.</p> <p>Adela: Je to fascinující určité a... T. Kostková: Bohužel k naší škodě jako zemí a státu</p> <p>a lidí to tak je. Adela: Je dobré sa im venovať. T. Kostková: Je to vlastně jako ten, jako</p> <p>příklad psychologický těch psychopatů, že vlastně fascinují, takže...</p> <p>Ano měl období, kdy ho fascinovali diktátoři. Adela: A lego. Tak si to nějak spojil. Tak teraz už má 16 rokov,</p> <p>už má nějakú inú fázu, už ho čo zaujíma? T. Kostková: No, musím říct, že to je</p> <p>jiná fáze, to je třeba láska, ženy, tak je to křehčí, už to nejsou tak</p> <p>diktátoři a ani to lego teda. Adela: Ale, ale stále si aj v tej vašej šmuhovej existencii</p> <p>dokážeš s ním udržať vzťah, že sa viete ako zhovárať ako tie bytosti, ako si</p> <p>hovorila. T. Kostková: Ano, ano, já právě musím říct, že toho si moc vážím, že</p> <p>je vlastně asi jenom na každém z nás, jestli budem po sobě vyžadovat nějaký konkrétní</p> <p>čas a nebo jestli z toho času, který dostanem, neuděláme šmouhu. Takže</p> <p>bych řekla, že my teda fakt vlastně nemáme šmouhy. No, je to jako moc fajn, že</p> <p>kdykoli ten čas se jako protne, tak je... tak se zastaví a je. Ale to je teda i s Kubou.</p> <p>Adela: A je využitý. T. Kostková: Je využitý. Adela: Ale napriek tomu ma fascinuje, ja neviem, že či to je pravda, do tohto celého ste sa rozhodli,</p> <p>že máte ešte aj psa a niekde som zachytila, že aj hada a to už sa mi zdá naozaj že... S</p> <p>tále máte hada? T. Kostková: Stále máme hada. Toho jsme měli prvního. Adela: Načo máte hada?</p>	<p>-Jeho diktátoři fascinují celý život. Bohužiaľ,</p> <p>diktátoři ho fascinujú.</p> <p>-Je to určité fascinujúce.</p> <p>-Bohužiaľ, k našej škode ak krajine, ľuďom.</p> <p>-Treba sa im venovať.</p> <p><u>-Psychologický príklad psychopatov</u></p> <p><u>ho fascinuje.</u> Mal obdobie, kedy ho fascinovali diktátoři.</p> <p>-A lego. tak si to spojil. Teraz už má 16 rokov,</p> <p>už má inú fázu? Čo ho zaujíma?</p> <p>-Musím povedať, že je to iná fáza.</p> <p>Láska, ženy. Už je to krehké. Už to nie sú diktátoři, a nie je to lego.</p> <p>-Ale stále vo vašej šmuhovej existencii dokážeš s ním</p> <p>udržiavať vzťah, že sa dokázete zhovárať ako bytosti.</p> <p>-PO ČESKY: Áno. To si veľmi vážim, že je na každom z nás, či budeme</p> <p>po sebe vyžadovať konkrétny čas, alebo z toho času,</p> <p>ktorý dostaneme, neurobíme šmouhu. Povedala by som, že my nemáme</p> <p>šmouhy. Je to veľmi fajn. Kedykoľvek sa čas pretne,</p> <p>tak sa zastaví a je. Ale to je aj s Jakubom.</p> <p>-A je využitý.</p> <p>-Je využitý.</p> <p>-Napriek tomu ma fascinuje. Neviem, či je to pravda.</p> <p>Do tohto celého ste sa rozhodli,</p>
---	--

<p>T. Kostková: No. Abych splnila přání svému synovi tenkrát.</p> <p>Adela: Okej. T. Kostková: Ale had žije až 20 let, takže ono potom už ti tam ten had zůstane, ale ty ho máš ráda. Já ho mám ráda.</p> <p>Adela: Hej? Ako sa... ako si si vybuodovala vzťah k hadovi, ako sa to prejavuje? T. Kostková: Člověče, já vlastně nevím, jak se to dělá, že se k něčemu vybuduje vztah. Prostě s tím seš a seš, pečuješ o to tak, jak máš, abys to nezapomněl... Adela: Co to žere? T. Kostková: ... a najednou... myši, myšky. Adela: Mrtve myšky.</p> <p>T. Kostková: Živé myšky. Živé myšky. To, no tak on má ten pud lovecký, to mu nemůžeš brát, že jo? Adela: Okej. T. Kostková: Přece mu nenaservíruješ něco chcípilho. SMIECH Adela: Tak ako to jeme my. T. Kostková: Teď jsem to chtěla říct a říkám – můžu to říct? Můžu. Adela: Můžeš, aj my na Slovensku jeme chcíplé věci, je to tak. T. Kostková: Takže on si... včera zrovna sem krmila.</p> <p>Adela: Prepáč, prepáč, akože prídeš do nejakého obchodu pre chovateľov, kúpiš živé myši. Tam sa mi ospravedlníš, kúpiš ich a... T. Kostková: Je... je pravda, že já jim jako poděkuju za existenci i za to, že díky nim bude žít náš had, ale jako to vymyslel fakt Pán Bůh a vesmír. Adela: Jasně. T. Kostková: To je potravinový řetězec, který nenabourávám a plně</p>	<p>že máte psa. A niekde som zachytila, že aj hada. Stále máte hada? -Stále máme hada. Toho sme mali prvého. -Na čo máte hada? -Aby som splnila pranie svojmu synovi vtedy. Ale had žije až 20 rokov. Takže, potom had zostane. A ty ho máš rada. Ja ho mám rada. ADELA: Ako si si vybuodovala vzťah k hadovi? Ako sa to prejavuje? -Neviem, ako sa to robí, že sa k niečomu vybuduje vzťah. Proste s tým si, staráš sa o to, ako máš, aby si to nezapomnila. -Čo to žerie? -Myšky. -Mrtve myšky. -Živé myšky. Má lovecký pud, to mu nemůžeš zobrať. Nedáš mu niečo zdochnuté. -Tak ako jeme my. -Práve som to chcela povedať. hovorím si, či to môžem povedať. -Můžeš. Aj my na Slovensku jeme zdochnuté věci. -Práve včera som ho krmila. -Prepáč. To ideš do obchodu pre chovateľov, kúpiš živé myši, tam sa im ospravedlníš, kúpiš a... -PO ČESKY: Je pravda, že im poďakujem za existenciu, a že vďaka tomu bude žiť náš had.</p>
--	--

<p>respektuji. Chovám se k nim hezky na rozdíl, co lidi</p> <p>osobě úplně říct nemůžem, tak oni, on se... on dokonce i škrtí vlastně hrozně</p> <p>elegantně. Adela: Áno? T. Kostková: To není žádná krutá vražda. To je tichoučký, rychloučký.</p> <p>Myška vo ničem neví. Adela: Rychloučký? Jáj aha on uškrtí tú</p> <p>myš. T. Kostková: No, takhle a je to. Adela: Ako sa volá?</p> <p>T. Kostková: No, jmenoval se</p> <p>Dart Artaban, to vymyslel Toník, když jsme si ho kupovali.</p> <p>To mu bylo asi osm, Tondovi. A pak jsme zjistili, že je to samice, teda ne my. Domnívá se to</p> <p>veterinář. Ono nejde hned poznat. Adela: Ani on to nevie určit úplně. T. Kostková: No, oni říkají, že to nejde poznat hned, že by museli něco tam udělat, se nějak jinak podívat,</p> <p>no není to tak evidentní jako u nás, no. Takže prý je to holka, tak jsme z ní udělali</p> <p>Dartičku. Takže teď máme Dartičku. Taký dáreček náš.</p> <p>Adela: A ty si niekedy... T. Kostková: Já jí mám fakt ráda, to je tak elegantní, tak uklidňující. Adela: Ale veď jasné, veď je to tiež akože božie stvorenie. T. Kostková: A hlavne je to uklidňující, že třeba po tobě se plazí, já si fakt</p> <p>někdy lehnu, pejska zavřu, a jim říkám, nepouštějte za mnou</p> <p>Bumíka a lehnu si s hadem a nechám jako chvíli ho plazit, třeba pro mně to je</p> <p>lepší než jakoby úplná meditace klasická.</p>	<p>To vymyslel pán Boh a vesmír.</p> <p>-Jasné.</p> <p>-Je to potravinový reťazec, ktorý nenarušujem a plne rešpektujem. Chovám sa k nim pekne, na rozdiel,</p> <p>čo ľudia o sebe úplne povedať nemôžeme. On aj škrtí veľmi</p> <p>elegantne. To nie je krutá vražda. To je tiché, rýchle.</p> <p>-Rýchle.</p> <p>-Myška o ničom nevie.</p> <p>-On uškrtí tú myš.</p> <p>-Takto. A je to.</p> <p>-Ako sa volá?</p> <p>-Volal sa Darth. To vymyslel Tónko, keď sme ho kupovali. To mal Tónko asi osem rokov. Potom sme zistili,</p> <p>že je to samica. Teda nie my, ale domnieva sa to veterinár.</p> <p>-Ani ten to nevie úplne.</p> <p>-Hovoria, že sa to nedá spoznať, že by sa museli niečo urobiť, inak sa pozrieť. Nie je to tak evidentné</p> <p>ako u nás. Vraj je to dievča, tak sme z nej urobili Darthičku.</p> <p>Tak teraz máme Darthičku, je to taký náš darček.</p> <p>Mám ju rada, je elegantná, upokojí.</p> <p>-Jasné. Je to tiež božie stvorenie.</p> <p>-Hlavne je to upokojujúce, ako sa po tebe plazí.</p> <p>Ja si ľahnem, psa zavriem, hovorím, aby ho za mnou nepúšťali.</p> <p>A ľahnem si s hadom, nechám ho chvíľu plaziť.</p>
--	---

<p>Adela: Ale on je vtedy. Vtedy je najedený akože keď sa tak okolo teba... SMIECH; Adela: Nie, naozaj ma to zaujíma, že to musí byť v nejakom konk... T. Kostková: To jsou strašní pomluvy. Adela: Jo? T. Kostková: Ten had jí, ten druh toho hada, který máme my, každý se chová jinak, já znám naši Dartičku osobně jedinou dobře a ona jí jenom to, co je jako adekvátní její velikosti a druhu, takže ona jako, na mně nepomýšlí.</p> <p>Jako nijak, nikdy. Tak může bejt i hladová.</p> <p>Adela: A tak nevieš, ako sa tak na teba pozerá, že a možno by som to... a hecnem sa a uvidíš a jedného dňa... T. Kostková: Adel, to bych jí fakt nepřála. A já myslím, že příroda má hodně rozumu. Víc než my. Já myslím, že to má nějak vošéfovaní.</p> <p>Adel: Ale je to fascinující predstava, že si tak priložíš hada. T. Kostková: Ale fakt to vypadá krásně. Fakt je to hezký. Adel: Je to... je to... je to zaujímavá predstava. Akože toto je len zlomok tvojho zaujímavého života, ale ty si tu aj preto, že prichádza do kín film s názvom Nikdy nehovor nikdy, ktorý je taký československý. Pretože ty tam hráš hlavnú postavu s Tomášom Maštalírom. T. Kostková: Ano. Adela: A môžeme si pozrieť krátku ukážku. POMALÁ HUDBA</p> <p>T. Maštalír: Pardón. BUCHNUTIE T. Kostková: Tak. Milé dámy, já vás vítám na dnešní hodině jogy. Budeme pomaličku</p>	<p>Pre mňa je to lepšie ako klasická meditácia.</p> <p>-Ale on je vtedy najedený, keď sa okolo teba plazí.</p> <p>SMIECH Naozaj ma to zaujíma.</p> <p>-To sú povery. Druh hada, ktorý máme my, každý sa chová inak, ja znám našu Darthičku. Jedinú. Ona je iba to, čo je adekvátne jej veľkosti a druhu. Ona mňa nie...</p> <p>Nikdy. Môže byť aj hladná.</p> <p>-Nevieš, ako sa na teba pozerá. Hecnem sa a uvidíš jedného dňa.</p> <p>-Adel, to by som jej fakt nepriala. Myslím, že príroda má veľa rozumu. Viac ako my, a že to má vybavené.</p> <p>-Ale je to fascinujúca predstava. -Naozaj je to krásne.</p> <p>-Ja to zaujímavá predstava. Toto je len zlomok tvojho zaujímavého života. Si tu aj preto, lebo do kín prichádza film s názvom Nikdy nehovor nikdy. Je česko-slovenský, hráš tam hlavnú úlohu s Tomášom Maštalírom. Môžeme si pozrieť krátku ukážku.</p> <p>POMALÁ HUDBA -Pardon. BUCHNUTIE -PO ČESKY: Tak.</p>
---	---

<p>začínat. Pohodlně se usadte. Turecký sed,</p> <p>lotosový květ. Jak kdo chce.</p> <p>T. Maštalír: Zdravím. T. Kostková: Namasté. Všetky ženy: Namasté.</p> <p>T. Kostková: Pokud je někdo s námi poprvé, tak také do tureckého sedu. Vytáhneme se za temenem hlavy nahoru, vzhůru, hlavně dýcháme. Nádech. T. MAŠTALÍR VYDÝCHNE</p> <p>T. Kostková: Výdech.</p> <p>T. MAŠTALÍR VYDÝCHNE T. Kostková: Tak, zavřeme si oči.</p> <p>Myšlenky necháme za dveřmi této místnosti.</p> <p>VESELÁ HUDBA, SMIECH</p> <p>Adela: Tomáš tam má náročné texty. SMIECH;</p> <p>Adela: No, tak to vyzerá, že tam medzi vami sa niečo bude</p> <p>diať. T. Kostková: Ano. Adela: Áno. T. Kostková: Ano. Niečo sa bude diať. Ano.</p> <p>Adela: Niečo sa tam bude diať. Aby som... podme rozplieť túto ukážku. Ty si tam jogová inštruktorka. T. Kostková: Já sama kookám</p> <p>normálne. Adela: No. T. Kostková: Jaké je jako kouzlo stříhu. Adela: No.</p> <p>T. Kostková: Jako dělala jsem to, ale už je to teda x let a teď sem se</p> <p>podívala na to tělo. To není jako otázka váhy, nebo něčeho, říkám,</p>	<p>Milé dámy, vítam vás na dnešnej hodine jogy.</p> <p>Pomaly budeme začínat. Usadte sa do tureckého sedu, lotosový kvet. Kto ako chce.</p> <p>-Zdravím.</p> <p>-Namaste. VŠETKY: Namaste.</p> <p>Keď je s nami niekto po prvýkrát, tak takisto do tureckého sedu.</p> <p>Vytiahneme sa temenom hlavy hore a dýchame.</p> <p>Nádych. VYDÝCHNE</p> <p>Výdych. VYDÝCHNE</p> <p>Tak. Zavrieme si oči.</p> <p>Myšlienky necháme za dverami tejto miestnosti.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Tomáš tam má náročné texty. SMIECH</p> <p>Vyzerá to, že medzi vami sa niečo bude diať.</p> <p>-Áno. Áno, niečo sa bude diať.</p> <p>-Niečo sa bude diať. Podme rozplieť túto ukážku.</p> <p>Ty si tam jogová inštruktorka. -Ja sama pozerám normálne.</p> <p>SMIECH Aké je kúzlo strihu. Robila som to,</p> <p>ale už je to x rokov. Teraz som sa pozrela na to telo.</p>
--	---

<p>ale ty já se nevochnu. Teď jsem se vohla cvičně někde, ruce u kolen. Já říkám,</p> <p>takhle přece nemůžu pro boha živího jako točit instruktorku jogy. Takže jsem opravdu měsíc před začátkem natáčení teda poctivě doma blízko toho terária u nás u zahrady...</p> <p>Adela: Had bol inšpiráciou ako to dokáže... T. Kostková: A začala jsem vůbec jako takový to jenom jako pomalinku, nepře...</p> <p>neurvi si ty svaly, šlachy. Vono taky mi není 20, že jo? Ani 30, ani 40,</p> <p>takže... Adela: Ale ani padesát. T. Kostková: Ani 50.</p> <p>Ještě těsně to můžeš říct, Adel.</p> <p>Takže jsem se začala vopravdu rozcvičovat, dokonce jsem i navštívila u nás jednu vynikající instruktorku jogy tak, abych se vlastně vůbec i poptala,</p> <p>jak to jako ona cítí, jak vede ty lekce, co u nich ona vnitřně chce vyjadřovat a vyzařovat,</p> <p>abych něco nekopírovala jako jenom zvenčí a měla jsem samozřejmě i tady k ruce instruktorku vlastně ženu, která mi jako říkala nebo ukazovala ty cviky, co budeme dělat a vynechávali jsme ty, které mé tělo za ten měsíc nestihlo</p> <p>nacvičit, protože ne všechny ásany... Adela: čiže neboli v scénári konkrétne asany, ktoré musí tá Kostková urobiť, inak ten film nebude dávať zmysel, čiže mohli ste... T. Kostková: Ne, ne, ne. Adela: Dobre, ale zdá sa, že si bola na tom evidentne lepšie ako Tomáš Mašťalír, ktorý ani ten sed nebol</p> <p>úplne turecký. T. Kostková: Počkej, ale to vám právě musím říct. Ten Tomáš,</p>	<p>To nie je otázka váhy. Ale ja sa neohnem.</p> <p>Zohla som sa cvične, ruky na kolenách. Takto nemôžem točiť inštruktorku jogy. Takže som naozaj mesiac pred začiatkom natáčania poctivo doma, blízko terária u nás v záhrade.</p> <p>-Had bol inšpiráciou, ako sa dokáže...</p> <p>-A začala som pomaly, neutrhni si svaly, šlachy.</p> <p>Už nemám 20, 30, ani 40.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Ale ani 50.</p> <p>-Ani 50. Ešte to tesne môžeš povedať, Adel. Takže som sa začala rozcvičovať, navštívila som inštruktorku jogy, aby som sa jej spýtala, ako vedie, čo chce vnútorne vyžarovať, aby som niečo nekopírovala len zvonku. Mala som aj tu poruke inštruktorku, ženu, ktorá mi hovorila a ukazovala cviky, ktoré budeme robiť. Vynechávali sme tie, ktoré moje telo za ten mesiac nestihlo nacvičiť. lebo nie všetky ásany...</p> <p>-Takže, neboli v scénári konkrétne ásany, ktoré musí Kostková urobiť, inak ten film nebude dávať zmysel.</p> <p>-Nie, nie.</p> <p>-Ale zdá sa, že si bola evidentne lepšie na tom ako Tomáš Mašťalír,</p>
---	--

<p>jak jemu to šlo. On musel hrát, že mu to nejde. Adela: Aha, vy ste to mali naopak vlastne.</p> <p>T. Kostková: Naopak. On... je... on prišiel a rovnou jako vystřihával</p> <p>ty věci a stál strašně dlouho nehnutě v těch některých polohách. Adela: Strom. T. Kostková: Stromu</p> <p>například, ano, ano, takže</p> <p>já sem se dokonce musela naučit ty výrazy v tom, ne strom, ale je to něco jiního.</p> <p>Adela: Ja viem iba shava ásana, to je... pretože tam na to reagujem pri joge, to je, keď si už ľahneš.</p> <p>SMIECH</p> <p>Adela: Všetky tie ostatné že niečo ásana, niečo ásana</p> <p>tak... T. Kostková: Ale já ti řeknu, co se stane, když já si lehnu, tak je to...</p> <p>Adela: Jáj, vlastne ty si nesmieš ľahnúť. T. Kostková: Ne, ne. Adela: Ty by si zaspala. Takže vy ste obchádzali shava ásanu. Dobre, ale ten film nie je teda o joge. T. Kostková: Ne. Adela: Nie je to špecializovaný film o joge. Je z toho cítiť, že teda vy tam niečo budujete, môžeme povedať...</p> <p>T. Kostková: Ale ona je dôležitým propojovacím článkom. Ta jóga nás nějakým spôsobem</p> <p>propojuje a rozhodně jsou tam komické scény, jako jsme viděli teď, kdy ten muž se tedy snaží,</p> <p>jaksi nějak tímto procesem projít. Adela: A dá sa povedať teda, že to je asi žáner romantická</p> <p>komédia. T. Kostková (m. o.): Ano. Adela: To je inak moje obľúbené, musím povedať, lebo zároveň v takomto, nechcem to nazvať, populárnom alebo príliš rozšírenom žánri,</p> <p>ale v takom ľahko sledovateľnom dokáže byť zabalená myšlienka, ktorá</p> <p>človeka v tej pohode, v ktorej sleduje ten film, dokáže veľmi povzbudiť a namotivovať.</p>	<p>u ktorého ani sed nebol turecký.</p> <p>-Ale to vám musím povedať.</p> <p>Tomáš musel hrať, že mu to nejde.</p> <p>-Vy ste to mali naopak.</p> <p>-Naopak. On prišiel a vystřihával tie veci. Stál nepohnute</p> <p>v niektorých polohách.</p> <p>-Strom.</p> <p>-Áno, to bol strom. Ja som sa musela naučiť aj tie výrazy.</p> <p>Nie strom, ale to niečo iné.</p> <p>-Ja viem iba Šavásana.</p> <p>Na to reagujem pri joge, to je, keď si ľahneš.</p> <p>SMIECH</p> <p>Všetky ostatné, že niečo ásana, to...</p> <p>-Ale ja ti poviem, čo sa stane, keď si ľahnem.</p> <p>-Ty si nesmieš ľahnúť, lebo by si zaspala. Takže ste obchádzali</p> <p>Šavásanu. <u>Film nie je v joge.</u></p> <p>-Nie.</p> <p>-Je z toho cítiť, že vy niečo budujete.</p> <p>-Je dôležitým propojovacím článkom. Joga nás nejako prepojuje.</p> <p>Rozhodne sú tam komické scény, kedy sa muž snaží týmto procesom prejsť.</p> <p>-Dá sa povedať, že je to žáner romantická komédia. To je moje obľúbené, lebo zároveň v takomto, nechcem to nazvať populárnom,</p> <p>ale príliš rozšírenom žánri, ale v takom ľahko sledovateľnom dokáže byť zabalená myšlienka,</p>
---	---

<p>To nikdy nehovor nikdy, je takým povzbudením, ktoré asi definuje</p> <p>aj vaše 2 príbehy, že sa môže niečo v živote stať, čo už považujeme za koniec,</p> <p>spadla klec, jak sa hovorí a predsa len sa to dokáže</p> <p>nejako vyvinúť k lepšiemu. T. Kostková: Dokonca tých obrazů tam je víc.</p> <p>On to není jenom o nás dvou, tam jsou dost podstatné naše děti, protože celé to je</p> <p>a to myslím... ano, je to... není to nic, co by nikdo nevymyslel</p> <p>na této planetě, ale také to není nic, po čem by někdo pořád netoužil. A to je to,</p> <p>že když nám něco nevyjde, věřit a chtít a dojít tomu, že ještě něco znovu potkáme</p> <p>a že to vyjde. Neustále ta naděje, naděje v lásce, v jakémkoli věku, napříč věkem a právě třeba i s dětmi a dospívajícími dětmi a problémy, které jej to</p> <p>přináší. Takže není to příběh lásky ve dvaceti, je to prostě později.</p> <p>A myslím, že to je na tom to pěkný, že i tam chceme mít</p> <p>všichni naději. Třeba právě po ty čtyřicítce, i třeba pozdějc.</p> <p>Adela: A že ani tam nemusí být tie škatuľky, ako ty hovoríš, tak takto to, keď to je, tak to už inak nebude. T. Kostková: Ano, ano. Adela: Ved' aj ty si si to aj vo svojom živote</p> <p>v podstate zažila. T. Kostková: Ano, ano. Adela: Ty máš za sebou 1 úspešný rozvod. T. Kostková: Ano.</p> <p>Adela: Dá sa to tak povedať. T. Kostková: Dá. Adela: A mala si vtedy ty ten pocit, že tak už...</p> <p>tak už spadla klec, že už nič nebude alebo...</p>	<p>ktorá človeka v pohode,</p> <p>v ktorej sleduje film, dokáže povzbudiť a namotivovať.</p> <p>Nikdy nehovor nikdy je povzbudením, ktoré definuje vaše dva príbehy,</p> <p>že sa môže v živote niečo stať, čo považujem za koniec,</p> <p>padla kľetka, ako sa hovorí, a predsa len sa to</p> <p>dokáže vyvinúť k lepšiemu. -Tých obrazov je tam viac.</p> <p>Nie je to len o nás dvoch. Podstatné sú naše deti.</p> <p>Nie je to nič, čo by niekto nevymyslel na tejto planéte,</p> <p>ale takisto nič, po čom by nikto netúžil. Keď nám niečo nevyjde,</p> <p>veriť a chcieť a dúfať, že znova niečo stretne,</p> <p>a že to vyjde. Neustála nádej v lásku v akomkoľvek veku,</p> <p>takisto s deťmi, dospelými deťmi. Problémy, ktoré to prináša.</p> <p>Nie je to príbeh lásky v dvadsiatke, je to neskôr.</p> <p>A to je to pekné, že aj tam chceme mať všetci nádej.</p> <p>Napríklad po štyridsiatke a neskôr.</p> <p>-A nemusí tam byť škatuľky, ako hovoríš, že keď to takto je,</p> <p>inak to nebude. Ty si to aj vo svojom živote zažila.</p> <p>-Áno, áno.</p> <p>-Máš za sebou jeden úspešný <u>rozvoj</u>.</p> <p>Dá sa to tak povedať.</p>
---	---

<p>T. Kostková: A vlastně já nejsem úplně typ člověka, který by jako padal nějak a priori, jako v smutku,</p> <p>nebo si něco zaklínal a říkal, že to nebude, ale spíš už jsem</p> <p>si ani nemyslela, že to třeba má přijít. Ne že bych nechtěla, ale říkám si a tak třeba už to takhle mělo být, dyť prostě muži už jsou zadaní,</p> <p>prostě já už také to dítě odrůstá, tak třeba, ne vždycky přijme</p> <p>nového tatínka nebo muž nemusí chtít přijmout dítě. To je myslím běžná otázka</p> <p>v tomhle věku. A už člověk si říká, tak ani do toho nebudu přece sebe nebo někoho tlačit, takže to není ve smutku, ale nechá to tak otevorené. Adela: A zrazu šmouha.</p> <p>T. Kostková: A najednou šmouha a ona se i zastaví... a je...</p> <p>my chceme oba a chceme to stejně a to je vlastně fajn a je to hezký.</p> <p>Já si myslím, že je jako nezbytné a velmi jako uctivé dát životu i jako respekt,</p> <p>že taky trochu ví. Nebo že v nás je něco, co nevíme a ono to ví. To ani není distanc od</p> <p>sebe samého, ale <u>jako, že to</u> všechno ukočíruju jenom vědomím a vůlí</p> <p>je skoro bych řekla až nabubřelost. Já bych řekla, že součástí pokory je</p> <p>nechat tomu trochu vůli, ale ne tu <u>volní vlastnost</u>, ale to dýchání, ten život.</p> <p>Adela: Tú vôľu toho života. T. Kostková: Toho života. Adela: Áno a</p> <p>vedieť sa aj nadýchnuť, nielen vydychovať, ako to robí Tomáš</p>	<p>-Áno, Dá.</p> <p>-A mala si vtedy pocit, že už padla kľietka, že už nič nebude.</p> <p>-Ja nie som typ človeka, ktorý by padal do smútku, alebo niečo zaklínal a hovoril, že to nebude. Ale skôr som si nemyslela, že to má prísť. Nie, žeby som nechcela, ale hovorím si, že už to takto malo byť. Muži sú zadaní, dieťa odrastá, nie vždy prijme nového otca. Alebo muž nemusí chcieť prijať dieťa. To je bežná otázka v tomto veku. Človek si hovorí, že nebudem do toho seba alebo niekoho tlačiť. To nie je v smútku, ale nechá to otvorené. -A zrazu šmouha.</p> <p>-Zrazu šmouha. Tá sa zastaví. Obaja chceme to isté.</p> <p>Je to fajn a je to pekné. Myslím, že je nevyhnutné a úctivé dať životu rešpekt, že trochu vie. Alebo že v nás je niečo, čo nevieme a ono to vie. To ani nie je dištanc od seba samého, <u>ale všetko to ukočírujem vedomím a vôľou, je až nadutosť.</u></p> <p>Povedala by som, že súčasťou pokory je nechať tomu trochu vôľu.</p> <p><u>Ale nie voľnú vlastnosť,</u> ale dýchanie, život.</p> <p>-Vôľu života. -Toho života.</p>
--	---

<p>Mašťalír, ktorý... T. Kostková: Nadýchneme se. (napodobňuje výdych)</p> <p>Adela: Inak, úplne. To boli moje prvé hodiny jogy. Veľmi sa na ten film teším, som na to veľmi zvedavá, ty tam opäť hráš teda...</p> <p>teda opäť, tak ako vo filme, ktorý je z tej istej producentskej dielne –</p> <p>V lete ti poviem, ako sa mám - ženu, ktorá... ktorú nechá muž,</p> <p>ja už čakám na to, kedy ty si zahráš nejakú tak tá tú, ktorá odíde od muža, ale toto ti asi sedí,</p> <p>takže... T. Kostková: Tak mě tak asi vidí, ale je pravda, že třeba ve srovnání těchto</p> <p>dvou filmů ze stejné dílny a obě vlastně tady... tady na Slovensku</p> <p>tak sice obě opouští muž, ale obě... jako jsou diametrálně jiné ty paní a to mně jako herečku moc těšilo.</p> <p>Myslím, že Ivana z předchozího filmu</p> <p>je fakt hodně jiná paní než Naďa a hodně jiná paní než já.</p> <p>Takže to... to vlastně se dá vždycky... Můžeš být jiná, kterou někdo opouští a jiná,</p> <p>do které se někdo zamiluje. Adela: Jej. Tak je... to bola krásna veta na záver, takže Naďa,</p> <p>ale teda hlavne Tereza Kostková. Ďakujem veľmi pekne. T. Kostková: Já ďakujem, ďakujem.</p> <p>Adela: Ďakujem ti. T. Kostková: Já ďakujem moc.</p> <p>Adela: Ďakujem, pokojne si... sa sem posad' ešte.</p> <p>POTLESK</p> <p>Adela: Druhá vlna. T. Kostková: Děkuji, děkuji.</p>	<p>-A vedieť sa aj nadýchnuť, nielen vydychovať,</p> <p>ako to robí Tomáš Mašťalír.</p> <p>-Nadýchneme sa.</p> <p>VÝDYCH</p> <p>-To boli moje prvé hodiny jogy.</p> <p>Veľmi sa na ten film teším, som naň veľmi zvedavá.</p> <p>Ty tam opäť hráš, ako aj vo filme, ktorý je v tej istej producentskej dielne "V lete ti poviem, ako sa mám", ženu, ktorú nechá muž.</p> <p>Čakám, kedy si zahráš ženu, ktorá odíde od muža. Ale toto ti asi sedí.</p> <p>-PO ČESKY: Asi ma tak vidia. Ale pri porovnaní týchto</p> <p>dvoch filmov z rovnakej dielne a oba na Slovensku,</p> <p>tak sice obe opúšťa muž, ale sú diametrálne iné tie ženy.</p> <p>A to mňa ako herečku tešilo. Myslím, že Ivana z predchádzajúceho filmu je úplne iná pani než Naďa a iná než ja. Môžeš byť iná,</p> <p>ktorú niekto opúšťa a iná, do ktorej sa niekto <u>za milé</u>.</p> <p>-To bola krásne veta na záver. Takže, Naďa, teda hlavne Tereza Kostková. Ďakujem.</p> <p>-Ja ďakujem. Ďakujem.</p> <p>-Ďakujem ti.</p> <p>-Ja ďakujem.</p> <p>-Pokojne sa sem posad' ešte.</p> <p>POTLESK</p> <p>Druhá vlna.</p>
---	--

<p>Adela: Strom, strom. Pokojne sa zapájaj aj do ďalších rozhovorov, pretože si myslím, že...</p> <p>že,</p> <p>tvoje moderátorské vnútro nevydrží. Je to dosť možné a mne to nebude prekážať.</p> <p>Takže úplne pokojne. T. Kostková: Si hodná, hodná a veľkorysá a ďakujem. Adela: Úplne, úplne pokojne, lebo viem si predstaviť, že ťa môže nejaká otázka zvalcovať.</p> <p>Naším ďalším hosťom je opäť dáma, ktorá drží... je držiteľkou titulu</p> <p>EY začínajúci podnikateľ roka. Prichádza Lucia Huong Šimeková.</p> <p>POTLESK; Adela: Ahoj.</p> <p>L. Šimeková: Ahoj.</p> <p>Adela: Ahoj. Dobrý večer.</p> <p>Tadá.</p> <p>L. Šimeková: Dobrý večer. Adela: Dobrý večer.</p> <p>Nech sa páči, sadni si.</p> <p>Adela: Krásne máš oblečenie. Si hovorila, že to je nejaká</p> <p>tvorba... L. Šimeková: Je to ukrajinská dizajnérka, Litkovská.</p> <p>Adela: Okej, tak len aby sme vedeli, že aj takéto veci sa dejú a dajú sa takto krásne nosiť. Ja som povedala, aký je tvoj titul, teda ktorým sa môžeš pýšiť,</p> <p>že si začínajúca podnikateľka roka</p> <p>a vtedy počas ďakovnej reči si aj spomenula to, že je to významný</p> <p>moment, teda nie len pre teba a tvojich kolegov, ale aj pre vietnamskú komunitu. Máš pocit, že</p> <p>vietnamská komunita, tá podnikateľská, aj nie je nejako</p>	<p>-Ďakujem, ďakujem.</p> <p>-Strom. Pokojne sa zapájaj aj do ďalších rozhovorov,</p> <p>lebo si myslím, že tvoje moderátorské vnútro nevydrží.</p> <p>Je to dosť možné. A mne to nebude prekážať, takže pokojne.</p> <p>-Si veľkorysá, ďakujem.</p> <p>-Úplne pokojne, lebo si viem predstaviť, že ťa nejaká otázka môže zvalcovať. Naším ďalším hosťom je dáma, ktorá je držiteľkou titulu EY Začínajúci podnikateľ roka.</p> <p>Prichádza Lucia Huong Šimeková.</p> <p>POTLESK</p> <p>Ahoj. Dobrý večer.</p> <p>-Ahoj.</p> <p>-Tadá.</p> <p>-Dobrý večer.</p> <p>-Dobrý večer.</p> <p>Nech sa páči, sadni si.</p> <p>Máš krásne oblečenie. Hovorila si, že je to tvorba.</p> <p>-Je to ukrajinská dizajnérka Litkovska.</p> <p>-Okej. Len aby sme vedeli, že aj takéto veci sa dejú</p> <p>a dajú sa takto krásne nosiť. Povedala som, aký je tvoj titul,</p> <p>ktorým sa môžeš pýšiť. Si začínajúca podnikateľka roka.</p> <p>Počas ďakovnej reči si spomenula aj to, že je to významný moment</p> <p>nielen pre teba a tvojich kolega, ale aj pre vietnamskú komunitu.</p>
---	--

<p>dostatočne vnímaná v tom podnikateľskom svete slovenskom?</p> <p>L. Šimeková: Je to... je to dôležitý míľnik</p> <p>preto, lebo Vietnamci, ktorí sem prišli na Slovensko.</p> <p>Tá prvá generácia Vietnamcov sem prišla na to, aby pre svoje ďalšie generácie mohla zabezpečiť dobrý život. Proste blahobyt. A ja som teda druhá generácia Vietnamcov a Vietnamiiek. A preto je to dôležité, lebo to uznanie v krajine, v ktorej žijeme, v ktorej tvoríme, znamená veľmi, veľmi veľa a vlastne je to ten podľa mňa cieľ toho, že áno, že sú tu tie naše deti a sú úspešné a sú videné a to je pre nich vlastne také to...</p> <p>Adela: Podstatné. L. Šimeková: Podstatné, hej. Adela: Jasné, rozumiem tomu a ty ako druhá generácia, to znamená, že tvoji rodičia sú tá prvá, ktorí sem prišli z Vietnamu v rokoch... konkrétne 90-tych.</p> <p>L. Šimeková: Skôr. Adela: Skôr. 80-tych. L. Šimeková: 80-tych, lebo oni sem išli študovať na vysokú školu, čiže oni mali 17 rokov...</p> <p>Adela: 17? L. Šimeková: ... keď sem prišli.</p> <p>Pôvodný plán, myslím si, že bol, že sa potom vrátia naspäť.</p> <p>Vlastne, že vyštudujú, naučia sa tu veci a vrátia sa, ale moji rodičia sa tu rozhodli ostať. Adela: A čo študovali? L. Šimeková: Otec, myslím,</p>	<p>Máš pocit, že vietnamská podnikateľská komunita nie je dostatočne vnímaná v slovenskom podnikateľskom svete?</p> <p>-Je to dôležitý míľnik preto, lebo Vietnamci, ktorí prišli na Slovensko, prvá generácia Vietnamcov sem prišla na to, aby pre svoje ďalšie generácie mohla zabezpečiť dobrý život, blahobyt. Ja som druhá generácia Vietnamcov a Vietnamiiek.</p> <p>Preto je dôležité, lebo uznanie v krajine, v ktorej žijem, v ktorej tvoríme, znamená veľmi veľa. Je to ten cieľ toho, že sú tu naše deti, sú úspešné, sú videné. To je pre nich také to.</p> <p>-Podstatné. -Podstatné.</p> <p>-Rozumiem tomu. Ty ako druhá generácia. To znamená, že tvoji rodičia sú prvá, ktorí sme prišla z Vietnamu v rokoch... Konkrétne deväťdesiatych?</p> <p>-Skôr, osemdesiatych, lebo sem išli študovať na vysokú školu.</p> <p>Mali 17 rokov, keď sem prišli. -Sedemnásť?</p> <p>-Pôvodný plán bol, myslím, že sa vrátia naspäť. Vyštudujú, naučia sa veci a vrátia sa. Ale moji rodičia sa rozhodli ostať.</p>
--	--

<p>nejakú elektrotechnickú a mama strojarinu?</p> <p>Adela: Pekne. L. Šimeková: Takže, hej, no. Adela: Takže sa stretli pri nejakom elektrickom obvode a tam... a tam to zaiskrilo. Tebe sa ešte stáva, že ti niekto povie, že dobre hovoríš po slovensky?</p> <p>L. Šimeková: Teraz sa mi to stalo v šatni. T. Kostková (m. o.): To jsem nebyla já.</p> <p>Adela: Bol to niekto z nášho tímu, alebo...</p> <p>L. Šimeková: Bola to ďalšia hostka. Adela: Ďalšia hostka. L. Šimeková: Áno, áno, áno. T. Kostková (m. o.): Já říkám, že já ne.</p> <p>Adela: Ale nebudeme jej to vytmavovať, je to... L. Šimeková: To nie, nie. Je to je to bežné. Adela: Je to bežné, ale môžeš k tomu niečo povedať, že ako by sme mohli napríklad do budúca sa vyvarovať možno niečomu alebo...</p> <p>L. Šimeková: Ja väčšinou sa tiež... akože poviem, že aj ty hovoríš dobre po slovensky. Adela: A ten... a ten dotyčný potom čo na to povie?</p> <p>L. Šimeková: Ďakujem. Adela: Sa mu to tak nejak... sa zasekne a tam ten rozhovor skončí. L. Šimeková: Áno, lebo tak sa nejak ja cítim vlastne, že... Adela: A ty sa vlastne ako cítiš. Čo sa týka tvojich koreňov, tvojho domova, tvojej identity</p> <p>národnostnej? L. Šimeková: Ja sa cítim ako Slovenka s vietnamskými koreňmi</p> <p>a kým som na to prišla, tak nejaký čas trvalo,</p>	<p>-A čo študovali?</p> <p>-Otec nejakú elektrotechnickú a mama strojarinu.</p> <p>-Pekne. Takže sa stretli pri elektrickom obvode a tam to zaiskrilo. Tebe sa ešte stáva, že ti niekto povie, že dobre hovoríš po slovensky?</p> <p>-Teraz a mi to stalo v šatni.</p> <p>SMIECH</p> <p>TEREZA: To som nebola ja.</p> <p>To som nebola ja.</p> <p>-Bol to niekto z nášho tímu?</p> <p>-Bola to ďalšia hostka.</p> <p>-Ďalšia hostka?</p> <p>-Áno.</p> <p>TEREZA: Ja hovorí, že ja nie.</p> <p>-Ale nebudeme jej to vytmavovať.</p> <p>-Nie. Je to bežné.</p> <p>-Je to bežné. Môžeš k tomu povedať, ako by sme sa mohli do budúcnosti niečomu vyvarovať.</p> <p>-Ja väčšinou tiež poviem, že ty hovoríš dobre po slovensky.</p> <p>-A ten dotyčný čo na to povie?</p> <p>-Ďakujem.</p> <p>-Tam sa to zasekne a rozhovor sa skončí.</p> <p>-Lebo tak nejak sa ja cítim.</p> <p>-Ty sa ako cítiš, čo sa týka tvojich koreňov, tvojho domova, tvojej národnostnej identity?</p> <p>-Ja sa cítim ako Slovenka s vietnamskými koreňmi. Kým som</p>
--	--

<p>ale som na to hrdá, lebo je pre mňa dôležité si uctievať tých predkov a to odkiaľ</p> <p>pochádzam a ten moment bol, keď som išla do Vietnamu</p> <p>sama na dedkov pohreb... Adela: Prepáč, poznala si ho? L. Šimeková: Poznala som ho.</p> <p>A bola som tam prvýkrát sama,</p> <p>aj sama v hoteli, že som nebývala u žiadnej rodiny a tým pádom som mala čas rozjímať</p> <p>a vtedy som si tak uvedomila, že napriek tomu, že som, že žijem na Slovensku a som tu vyrastala, hovorím po slovensky,</p> <p>lepšie ako po vietnamsky, tak je vo mne tá vietnamská časť, ktorú si musím kultivovať. Adela: Ako si ju kultivuješ? L. Šimeková: Napríklad jedením vietnamského jedla. Adela: Júj, tak ale to, prepáč, to my si mnohí naozaj kultivujeme svoju vietnamskú časť, ti poviem. L. Šimeková: Hej. Adela: Aj svoju taliansku časť veľmi rada kultivujem.</p> <p>Je to veľmi rôzne.</p> <p>Ale ty... aby sme sa dostali teda k meritu veci, ty podnikáš v gastro priemysle, to znamená, že máte vietnamské bistrá, ale konkrétne konkrétnej značky,</p> <p>povedala by som také trošku iné, keď už sme tu v Trochu inak, než sú to možno také tie klasické, ako ich poznáme, ale trošičku tam nastal... nastalo nejaké povýšenie aj z toho dizajnového, estetického a iného hľadiska, aby sme sa zas nedotkli ostatných, ale...</p>	<p>na to prišla, tak to nejaký čas trvalo. Ale som na to hrdá.</p> <p>Je pre mňa dôležité uctievať si predkov. To odkiaľ pochádzam.</p> <p>Ten moment bol, keď som išla do Vietnamu sama a dedkov pohreb.</p> <p>-Prepáč. Poznala si ho? -Poznala som ho.</p> <p>Bola som tam prvýkrát sama. Aj sama v hoteli, že som nebývala u rodiny. Tým pádom som mala čas rozjímať. Vtedy som si uvedomila, že napriek tomu, že žijem na Slovensku, vyrastala som tu, hovorím po slovensky lepšie ako po vietnamsky, je vo mne vietnamská časť, ktorú si musím kultivovať.</p> <p>-A ako si ju kultivuješ. -Napríklad jedením vietnamského jedla.</p> <p>-Juj. Prepáč. To si my mnohí kultivujeme našu vietnamskú časť.</p> <p>SMIECH</p> <p>Aj taliansku časť veľmi rada kultivujem. Je to veľmi rôzne. Aby sme sa dostali k meritu veci, ty podnikáš v gastro priemysle. Máte vietnamské bistrá.</p> <p>Ale konkrétnej značky. Povedala by som, že trochu iné. Keď sme v Trochu inak, nie sú to také klasické, ktoré poznáme. Nastalo tam povýšenie z dizajnového aj estetického hľadiska.</p>
---	---

<p>ale ty to nevieš úplne variť, čo som zachytila, akože papať to vieš, ale... L. Šimeková: Áno, ale to je tá podstata, že</p> <p>som si otvorila tie bistrá, aby som mala čo jesť. Keby som to vedela variť, tak... tak to varím doma. Adela: Ale chodia tam aj iní ľudia jesť okrem teba, hej, že...? L. Šimeková: Áno, áno, áno. Adela: Dost veľa ľudí tam chodí jesť. L. Šimeková: Máme celkom veľa hostí.</p> <p>Adela: No dobre, ale povedz teda, tých vietnamských bistier viac na Slovensku. Je to, myslím si, že už</p> <p>taká naša gastro-kultúrna každodennosť, ale nikto z nich zatiaľ nedostal takéto</p> <p>ocenenie naozaj prestížne, vyhlasované prestížnou svetovou firmou.</p> <p>Čím si myslíš, že... že ste zaujali vy. L. Šimeková: Myslím si, že ten náš prístup</p> <p>k podnikaniu ako takému, že je naozaj taký...</p> <p>taký...</p> <p>čistý, že naozaj ideme do toho, že každý jeden proces, ktorý máme vo firme, tak musíme čo</p> <p>najviac zdokonaľovať a to sa potom aj zobrazilo v tých našich</p> <p>finančných výsledkoch, ale aj v tom... v tom mene, ktoré si budujeme.</p> <p>Adela: Ty si ale inak študovaná v úplne inej oblasti. Ty si študoval aj v zahraničí,</p> <p>ak som to teda správne pochopila, ty si pomerne skoro získala</p> <p>dost takú významnú pozíciu v oblasti realít</p> <p>a fungovala si v takom akože inom veľkom drahom biznise, kde sa potom stala tá zmena, že,</p>	<p>Aby sme sa nedotkli ostatných.</p> <p>Ale ty to nevieš úplne variť, čo som zachytila. Papať to vieš.</p> <p>-Áno. Ale to je podstata, že som si otvorila bistrá, aby som mala čo jesť. Keby som to vedela variť, tak si to varím doma.</p> <p>-Ale chodia tam aj iní ľudia jesť okrem teba.</p> <p>-Áno. Máme celkom veľa hostí. -Dost veľa ľudí tam chodí jesť.</p> <p>Vietnamských bistier je viac na Slovensku. Je to naša gastro</p> <p>kultúrna každodennosť. Ale žiadne nedostalo naozaj prestížne ocenenie, vyhlasované prestížnou svetovou firmou. Čím si myslíš,</p> <p>že ste zaujali vy? -Myslím, že náš prístup</p> <p>k podnikaniu ako takému je naozaj taký...</p> <p>Taký čistý. Ideme do toho, že každý jeden proces,</p> <p>ktorý máme vo firme, musíme čo najviac zdokonaľovať.</p> <p>To sa potom zobrazilo aj v našich finančných výsledkoch,</p> <p>ale aj v tom mene, ktoré si budujeme.</p> <p>-Ty si študovaná v úplne inej oblasti. Študovala si aj</p> <p>v zahraničí, ak som to správne pochopila. Pomerne skoro si získala</p> <p>dost významnú pozíciu v oblasti realít. Fungovala si v inom,</p>
---	---

<p>okej, kašlem ja teraz na toto a idem si ja otvoriť</p> <p>s manželom a s bratrancom tieto bistrá? Kde prišiel tento podnikateľský zámer? L. Šimeková: On prišiel tak... tak</p> <p>prirrodzene, prišla taká príležitosť, ktorú videl môj manžel a my sme sa o tom rozprávali a vlastne prišiel ten popud, že dobre, mohli by sme s tým niečo spraviť.</p> <p>Ale brali sme to zo začiatku ako taký... taký... Adela: Zábavku nejakú? L. Šimeková: Nie že zábavku, ale taký srdcový projekt, že vidíme tam proste ten potenciál.</p> <p>Ja som po tom túžila, aby sme naozaj tú vietnamskú kuchyňu mohli aj inak spraviť. Adela: Čiže bol to nejaký tvoj vnútorný zámer, že niekde si to v sebe nosila.</p> <p>L. Šimeková: Určite hej. Áno, áno, áno. Adela: Rovnako ako si v tom čase</p> <p>v sebe nosila aj svoje prvé dieťa, to je tiež teda zaujímavé, že či... druhé? Prvé. L. Šimeková: Prvé.</p> <p>Adela: Prvé. To je tiež zaujímavé, že... že sa rozhodneš podnikať</p> <p>takto, v čase, keď sa blíži úplne akože iný záber časový.</p> <p>L. Šimeková: No hej. SMIECH</p> <p>Adela: To si veľmi stručne na to odpovedala. Čiže keď preformulujem otázku,</p> <p>že ešte raz by si to takto takto urobila, keby?</p> <p>L. Šimeková: Rozmýšľam nad tou časovou osou, ale bolo to trošku skôr.</p> <p>Bolo to o rok skôr a pamätám si</p>	<p>veľkom, drahom biznise. Kde sa stala zmena,</p> <p>že kašlem ja na toto, idem si otvoriť s manželom</p> <p>a bratrancom tieto bistrá. Kde prišiel tento podnikateľský zámer?</p> <p>-On prišiel tak prirrodzene.</p> <p>Prišla príležitosť, ktorú videl môj manžel.</p> <p>My sme sa o tom rozprávali. Prišiel popud, že by sme s tým</p> <p>mohli niečo spraviť, ale brali sme to zo začiatku ako taký...</p> <p>-Ako vedľajšiu zábavku? -Nie zábavku, ale ako srdcový projekt. Vidíme tam potenciál. Ja som po tom túžila,</p> <p>aby sme vietnamskú kuchyňu mohli aj inak spraviť.</p> <p>-Bol to tvoj vnútorný zámer. Niekde v sebe si to nosila.</p> <p>-Určite áno. Áno, áno. -Rovnako ako si v sebe nosila aj svoje prvé dieťa. Či druhé? Prvé. -Prvé. Prvé.</p> <p>-To je tiež zaujímavé, že sa rozhodneš podnikať v čase, keď sa blíži úplne iný časový záber.</p> <p>-No, áno. SMIECH</p> <p>-Veľmi stručne si na to odpovedala. Keď preformulujem otázku, či by si to ešte raz takto urobila. -Rozmýšľam nad tou časovou osou,</p>
---	--

<p>na ten deň... Adela: Keď bolo čo počaté teraz? SMIECH</p> <p>L. Šimeková: Obidva dni si pamätám. Adela: Obidva dni si pamätáš, okej.</p> <p>L. Šimeková: No. Adela: A nechcem ja teraz vyťahovať tieto klišé, že žena, podnikateľka, materstvo atď.</p> <p>Presne ako Terezka povedala, že kto chce, tak žije v tých šuflíčkoch, v ktorých... ktoré majú tú nálepku - nedá sa a... a ak to chce, tak tieto šuflíčky vôbec nemá.</p> <p>Ospravedlňujem sa, že stále používam slovo šuflíčky, aj keď sú nespisovné, ale zásuvka mi úplne niečo iné evokuje, tú elektrotechniku tvojich rodičov, takže kde si... kde si vzala tú... tú... tú slobodu</p> <p>a tú odvahu, že ale dám to, pôjde to?</p> <p>L. Šimeková: Ja si myslím, že tú odvahu majú Vietnamci v sebe.</p> <p>Že proste... vlastne s tým podnikaním alebo s čímkoľvek, že naozaj chce to veľa odvahy, aby človek odišiel z Vietnamu sem, aby podnikal, ale veľa aj Vietnamcov vo Vietname popri normálnej práci ešte podniká po večeroch, že má nejaký malý obchodík alebo niečo proste robí navyše.</p> <p>A to podľa mňa chce tú odvahu, že je to vlastne v nás. A tá odvaha napríklad konkrétne, ja si myslím, že to súvisí aj s tým, že naozaj Vietnam bol mnoho, mnoho rokov v nejakých vojnových konfliktoch, alebo sa proste potreboval vymaniť spod Číny, spod Francúzov, spod Američanov, čiže akoby je to tam dlhodobo už...</p>	<p>Ale bolo to trochu skôr, bolo to o rok skôr. Pamätám si na ten deň.</p> <p>-Keď bolo čo počaté teraz? SMIECH</p> <p>-Oba dni si pamätám. -Obidva dni, okej.</p> <p>-No.</p> <p>-Nechceme teraz vyťahovať klišé, že žena podnikateľka, materstvo. Presne ako Terezka povedala.</p> <p>Kto chce, žije v šuflíčkoch, ktoré majú nálepku "nedá sa".</p> <p>Kto chce, tieto šuflíčky nemá. Ospravedlňujem sa, že používam slovo šuflíčky, keď sú nespisovné, ale zásuvka mi niečo iné evokuje.</p> <p>Elektrotechniku tvojich rodičov.</p> <p>Kde si vzala slobodu a odvahu, že to dáš, že to pôjde?</p> <p>-Myslím, že odvahu majú Vietnamci v sebe. Aj s tým podnikaním alebo s čímkoľvek. Chce to veľa odvahy, aby človek odišiel z Vietnamu sem, aby podnikal. Ale aj veľa Vietnamcov vo Vietname popri normálnej práci ešte podniká po večeroch.</p> <p>Má malý obchodík, alebo niečo robí navyše. To podľa mňa chce odvahu.</p> <p>Je to vlastne v nás. Tá odvaha konkrétne súvisí s tým, že Vietnam bol mnoho rokov vo vojnových konfliktoch, alebo sa proste potreboval vymámiť spod Číny, spod Francúzov,</p>
---	---

<p>Adela: Okej, tak do toho mi potom zapadá ešte aj koncept hrdosti asi,</p> <p>ktorá je... ktorá tiež musí byť veľmi živená v takýchto historických kontextoch možno. L. Šimeková: Áno. Áno.</p> <p>Adela: Možno viac ako v iných krajinách, kde sa neriešia také problémy</p> <p>a nemusí sa... sa ísť do takého vzdoru voči možno nejakým</p> <p>utláčateľom. Dobre, čiže odvaha, hrdosť.</p> <p>Ja teraz nadhodím a povedz mi, že či to tak je.</p> <p>Akože podľa mňa trošku taká väčšia miera pracovitosti ako možno niekde inde. Ty si mi povedala v jednom rozhovore, že</p> <p>vlastne Vietnamcov ako keby netreba motivovať,</p> <p>že to je takou nejakou súčasťou ich existencie, že robím. Jednoducho haló.</p> <p>Nepotrebujem žiadny ďalší externý vplyv, stále to tak vnímaš?</p> <p>L. Šimeková: Áno, ale to zase súvisí s tým, že tí Vietnamci, ktorí</p> <p>prídu na Slovensko, tak je to pre nich jednak finančne náročné</p> <p>a aj časovo náročné, aby opustili svoju krajinu, svoje rodiny a prišli sem</p> <p>kvôli tomu, aby zabezpečili opäť rodinu vo Vietname alebo ďalšie svoje</p> <p>deti a tak ďalej. Takže. Ako keby nemajú, nemajú, nemajú čas</p> <p>na to, aby rozmýšľali, že čo budú, že by nepracovali. Je také príslovie.</p> <p>Adela: Áno. Vieš ho povedať aj po vietnamsky?</p> <p>L. Šimeková: Skúsím. Adela: Ja ťa budem veľmi pozorne počúvať</p>	<p>spod Američanov. Je to tam dlhodobo už.</p> <p>-Do toho potom zapadá aj koncept hrdosti, ktorá musí byť veľmi živená v takýchto historických kontextoch. -Áno, áno.</p> <p>-Možno viac ako v iných krajinách, kde sa neriešia také problémy</p> <p>a nemusí sa ísť do takého vzdoru možno utláčateľom.</p> <p>Dobre, čiže odvaha. Hrdosť. -Hrdosť.</p> <p>-Ja nadhodím a povedz, či to tak je.</p> <p>Možno väčšia miera pracovitosti, ako niekde inde.</p> <p>SMIECH</p> <p>Ty si povedala v jednom rozhovore,</p> <p>že Vietnamcov akoby netreba motivovať. Je to súčasťou</p> <p>ich existencie, že robím. Haló, nepotrebujem</p> <p>žaden externý vplyv. Stále to tak vnímaš?</p> <p>-Áno. Ale to súvisí s tým, že Vietnamci, ktorí prídu</p> <p>na Slovensko, je to pre nich finančne aj časovo náročné,</p> <p>aby opustili svoju krajinu, svoje rodiny a prišli sem,</p> <p>aby zabezpečili rodinu vo Vietname, svoje deti a tak ďalej.</p> <p>Takže, akoby nemajú čas na to, aby rozmýšľali, že by nepracovali.</p> <p>Je také príslovie. -Vieš o povedať aj po vietnamsky?</p>
--	---

<p>a opravím ťa. L. Šimeková: Oprav ma, prosím ťa. Počúvaj.</p> <p>L. ŠIMEKOVÁ HOVORÍ PO VIETNAMSKY</p> <p>L. Šimeková: To je v pohode? Adela: To je celé, jáj.</p> <p>To je veľmi krátke príslovie.</p> <p>T. Kostková (m. o.): Já sem taky čekala, tam byla čárka. Adela: Čárka, že za tým príde pokračovanie. To bolo ono. A čo to znamená v preklade?</p> <p>L. Šimeková: Že bez obchodu nie je blahobyt. Adela: A to je vietnamské príslovie.</p> <p>L. Šimeková: Áno. Adela: Čiže dobre, tá obchodnosť a podnikavosť je... je v krvi. L. Šimeková: Hej, hej, hej.</p> <p>Adela: Veď ty si hovorila, teda hovoríš, že tvoji rodičia vždy podnikali.</p> <p>V čom všetkom podnikali tvoji rodičia?</p> <p>L. Šimeková: S čím sa dalo. Ako keď nám mama rozpráva také tie príbehy, že začali s elektronikou. Alebo v 90 rokoch začali podnikat'</p> <p>a otvorili sa hranice a proste videli, že je to nejaký nedostatkový tovar, tak to bola nejaká elektronika, potom nejaké stavebné stroje riešili,</p> <p>spoločenské šaty, prútené košíky... Adela: Ale tiež spoločenské. L. Šimeková: ...detské oblečenie. Áno, akože... Adela: Všetko veľmi spoločenské. L. Šimeková: Sušené kvety. Adela: No a toto. Toto mi teraz vysvetlí, že... L. Šimeková: Ratanové nábytky. Adela: Ďakujeme za ne, áno. L. Šimeková: Nevieam, akože je to také celé portfólio. Adela: Také portfólio.</p> <p>L. Šimeková: Ale večierku nikdy nemali. Adela: A nechťový salón?</p>	<p>-Skúsim.</p> <p>-Ja ťa budem veľmi pozorne počúvať a opravím ťa.</p> <p>-Oprav ma prosím. Počúvaj.</p> <p>HOVORÍ PO VIETNAMSKY</p> <p>To je v pohode? -To je celé?</p> <p>SMIECH</p> <p>To je veľmi krátke príslovie.</p> <p>TEREZA ČESKY: Ja som tiež čakala. -Tam bola čiarka. Čakala som, že bude pokračovanie. Čo to znamená v preklade?</p> <p>-Že bez obchodu nie je blahobyt. -A to je vietnamské príslovie.</p> <p>-Áno.</p> <p>-Dobre. Tá podnikavosť je v krvi.</p> <p>-Áno, áno.</p> <p>-Ty hovoríš, že tvoj rodičia vždy podnikali. V čom všetkom podnikali tvoji rodičia?</p> <p>-S čím sa dalo. Keď mama rozpráva príbehy, že začali s elektronikou.</p> <p>V 90. rokoch začali podnikat'. Otvorili sa hranice a videli, že je tu nedostatkový tovar, tak to bola elektronika.</p> <p>Potom stavebné stroje riešili. Spoločenské šaty. Prútené košíky.</p> <p>-Ale tiež spoločenské. -Detské oblečenie. Sušené kvety.</p> <p>-A toto mi teraz vysvetlí. -Ratanové nábytky.</p> <p>Je to také celé portfólio. Ale večierku nikdy nemali.</p>
---	---

<p>L. Šimeková: To som ja chvíľu mala. Adela: Dobre. L. Šimeková: Takže máme to. Adela: Takže je to všetko v poriadku.</p> <p>Všetko to sedí podľa toho konceptu, ako by to malo vo vietnamskom podnikaní byť. No, lebo povedzme, že to slovenské, európske, akékoľvek podnikanie, ktoré poznám možno ja, teraz budem veľmi subjektívna. Je také, že k tomuto mám vzťah, vždy som si chcela, čo ja viem, otvoriť cukráreň, idem za tým. Tuto mám pocit, že poďme hocičo, čo funguje. Ak to teraz nehovorím nejak...</p> <p>SMIECH</p> <p>Adela: ... dehonestujúco.</p> <p>L. Šimeková: Tak akože... vtedy si tak akože zanalyzuješ trh, a to čo chýbalo, tak to sem prinesiem. Adela: Okej. Dobre. Čiže možno to... to podnikanie vnímajú viac ako takú hru na nejakej hracej ploche, kde vidia, čo chýba, kde by sa dalo... L. Šimeková: No, je to obchod, vieš že proste. Adela: Obchod. Obchod.</p> <p>A nie je až tak podstatné možno, že s čím.</p> <p>L. Šimeková: Kúpiš, predáš, zarobiš, kúpiš, predáš, zarobiš a stále dokola.</p> <p>Adela: Dobre, ale ty funguješ v inom koncepte. Teda teraz mám pocit, že to, čo robíš ty, je už naozaj taká, ako si hovorila, srdcová záležitosť. Buduješ niečo solitérne, niečo silné. Nie je to o tom, že o chvíľku pôjdeš teda riešiť úplne nejaký iný segment. L. Šimeková: Nie, nie. My chceme byť ako lídri v tomto... v tejto oblasti a chceme sa ďalej v tom vzdelávať a chceme ďalej rozvíjať aj našich zamestnancov, takže to je pre mňa dôležité, aby to bolo dlhodobé, lebo</p>	<p>-A nechťový salón? -To som ja chvíľu mala.</p> <p>-Dobre. Takže je všetko v poriadku. Všetko sedí podľa konceptu, ako by to malo vo vietnamskom podnikaní byť. Lebo povedzme, že slovenské, európske podnikanie, ktoré poznám ja, možno budem subjektívna, je také, že k tomuto mám vzťah, vždy som si chcela otvoriť cukráreň, idem za tým. Tu mám pocit že poďme hocičo, čo funguje. Ak teraz nehovorím nejako...</p> <p>SMIECH -Tak akože...</p> <p>-Dehonestujúco to nemá znieť. -Zanalyzuješ si trh a to, čo chýbalo, to prinesiem.</p> <p>-Takže podnikanie skôr vnímajú ako hru na hracej ploche, kde vidia, čo chýba, čo by sa dalo...</p> <p>-Je to obchod. -Nie je až tak podstatné s čím.</p> <p>-Kúpiš, predáš, zarobiš a stále dokola.</p> <p>-Teraz funguješ na inom koncepte. Teraz mám pocit, že to, čo robíš... Ako si hovorila, je to srdcová záležitosť, buduješ niečo solitérne, silné. Nie je to o to, že o chvíľu pôjdeš riešiť iný segment.</p> <p>-Nie. My chceme byť lídri v tejto oblasti a chceme sa v tom ďalej vzdelávať a ďalej rozvíjať</p>
---	---

<p>nie... nielen akože kvôli tomu zárobku. Adela: Nie je to len o tom obchode, aj o tom obchode, ale aj o tej samotnej myšlienke. L. Šimeková: Áno. Adela: A dobre. Priama otázka, prečo majú Vietnamci teda toľko tých nechtových salónov? L. Šimeková: Tak inšpirovali sa, že funguje to u tohto, zistili od neho, že ako sa to k tomu môže dostať a potom je to ľahšie, no. Adela: Okej akože zaujímavé je, že ja by som potom predpokladala, že keď všetci si urobia nechtové salóny, že niekde bude toľko konkurencie, že už to prestane fungovať. Ale zdá sa, že tento koncept stále funguje, lebo ľudia majú stále dosť nechtov. Zas je pravda, že to sa nejako akože deje a rastú. A ale... že z toho obchodného zmýšľania tam je toto riziko, nie? L. Šimeková: Tak na Slovensku sú ženy krásne, sa hovorí. A sa rady akože... Adela: Hovorí sa.</p> <p>L. Šimeková: Sa o seba radi starajú, takže asi tam videli ten... ten prienik. Adela: Je to možnože aj súčasťou tej hrdosti, keď nad tým premýšľam, že Vietnamci pracujú spolu, aj akože sú veľmi rodinne naviazaní. Viem si predstaviť, že, ja neviem, ako funguje rodina v tom tvojom podnikaní? Teraz aký... akým pilierom je u teba, u vás? L. Šimeková: Konkrétne vo firme pracuje môj bratranec</p>	<p>aj našich zamestnancov.</p> <p>To je pre mňa dôležité, aby to bolo dlhodobé. Nielen kvôli zárobku.</p> <p>-Nie je to len o obchode. Aj o obchode, ale aj o samotnej myšlienke. -Áno.</p> <p>-Dobre. Priama otázka. Prečo majú Vietnamci toľko nechtových salónov?</p> <p>-Inšpirovali sa, že to funguje u tohto. Zistili od neho, ako sa k tomu môžu dostať. A potom je to ľahšie.</p> <p>-Zaujímavé je, že by som predpokladala, že keď si všetci urobia nechtové salóny, tak bude toľko konkurencie, že to prestane fungovať. Ale zdá sa, že tento koncept stále funguje. Lebo ľudia majú stále dosť nechtov. To sa deje a rastú. Ale z toho obchodného zmýšľania tam je toto riziko.</p> <p>-Na Slovensku sú ženy krásne, sa hovorí.</p> <p>-Hovorí sa. SMIECH</p> <p>-Rady sa o seba starajú, tak asi tam videli prienik.</p> <p>-Je to možno aj súčasťou hrdosti, keď nad tým premýšľam, že Vietnamci pracujú spolu, sú aj v rodine. Ako funguje rodina v tvojom podnikaní? Akým pilierom je u teba, u vás?</p>
---	---

<p>a plus jeho... jeho brat, jeho žena, toho brata, aj</p> <p>žena druhého brata, takže sme tam tak prepojení</p> <p>veľmi a to je fajn. Občas pomáha môj otec</p> <p>vo firme, niekedy aj teda sestra alebo brat, čiže tak rôzne sa tak skladáme a...</p> <p>a to je na tom pekné a môj... môj muž... Adela: Muž.</p> <p>L. Šimeková: ... mi pomáha ako konzultant. Adela (m. o.): Okej a... a je tvojou oporou. L. Šimeková: Je mojou oporou, áno veľkou oporou.</p> <p>Adela: A keď napríklad ty prídeš do Vietnamu, tak sa ti prihlási nejaká sesternica, bratranec, ktorých si v živote nevidela a má ten</p> <p>kontakt prejav takej naozaj blízkej rodiny?</p> <p>L. Šimeková: Ja som teda vyrastala na Slovensku celý život a vtedy som... raz som išla s mojím mužom do Vietnamu</p> <p>a išli sme... proste, cestovali sme po celom Vietname</p> <p>a nejak sme sa neviazali na to, že kde je aká rodina, lebo naša rodina je fakt veľká a nestihli by sme to, takže sme to tak nejako, že dobre pôjdeme. A potom mi zrazu zazvonil telefón,</p> <p>že.. budem to po slovensky, hej? SMIECH</p> <p>Adela: Si fakt chcela po vietnamsky to povedať. Dobre.</p> <p>L. Šimeková: ... že... že ahoj, že ja som tá a tá,</p> <p>dcéra toho a toho, počula som, že si v tomto meste a že ja tu žijem a že podme,</p> <p>podme na večeru. A ja že okej, som v tomto hoteli. A potom sme čakali na recepcii, že</p>	<p>-Konkrétne vo firme pracuje môj bratranec a plus jeho brat,</p> <p>žena toho brata. Aj žena druhého brata.</p> <p>Sme tam prepojení veľmi. To je fajn.</p> <p>Občas pomáha môj otec vo firme. Niekedy sestra alebo brat.</p> <p>Rôzne sa skladáme. A to je na tom pekné.</p> <p>A môj muž mi pomáha ako konzultant.</p> <p>-A je to mojou oporou. -Áno, veľkou oporou.</p> <p>-A keď prídeš do Vietnamu, tak sa ti prihlási sesternica, bratranec,</p> <p>ktorých si v živote nevidela a má kontakt, prejav blízkej rodiny?</p> <p>-Ja som vyrastala celý život na Slovensku. Raz som išla s mojím mužom do Vietnamu. Cestovali sme po celom Vietname.</p> <p>Nejako sme sa neviazali na to, kde je aká rodina, lebo naša rodina je fakt veľká. Nestihli by sme to, tak že dobre, pôjdeme.</p> <p>Zrazu mi zazvonil telefón, že...</p> <p>Poviem to po slovensky. SMIECH</p> <p>-Fakt si chcela po vietnamsky povedať. Dobre.</p> <p>-Že ahoj, ja som dcéra toho a toho. Počula som, že si v meste.</p> <p>Ja tu žijem. Podme na večeru. Ja, že okej, som v tomto hoteli.</p>
---	--

<p>kto príde, lebo ja som ju asi nikdy ešte nestretla</p> <p>predtým. Adela: Ale z popisu si vedela, že taká osoba by mohla existovať. L. Šimeková: Áno.</p> <p>Nejak som si to spojila, že tento strýko je, tak asi mal takéto</p> <p>dieťa, tak asi je to moja rodina a to bolo veľmi sympatické, že...</p> <p>že nemala problém mi zavolať a že sme sa naozaj stretli s</p> <p>ňou, s jej mužom s 2 deťmi, ktoré nám pomáhali s prekladom</p> <p>do vietnamčiny, lebo vedeli lepšie po anglicky</p> <p>a to som si veľmi cenila, že... že tá rodina naozaj</p> <p>napriek tomu, že v živote... nikdy sme sa nevideli. Ja žijem</p> <p>niekde na druhom konci sveta a mi zavolá.</p> <p>Adela: A takáto vrúcnosť tam bola, že si to aj vyslovene cítila. L. Šimeková: Áno, áno.</p> <p>Adela: A ešte mi povedz iba, by ma zaujímalo, neviem, či sa to dá tak v rýchlosti</p> <p>povedať, ako sa podľa teba zmenilo vnímanie</p> <p>vašej komunity vietnamskej, odkedy si pamätá, že si vyrastala v Ivanke pri Dunaji,</p> <p>až po teraz, keď si rešpektovanou podnikateľkou?</p> <p>L. Šimeková: Tak</p> <p>v tom čase.</p> <p>To nebol, nemôžem pre tých ľudí... ne, ne...</p> <p>Pardon, že sa takto zakoktávam, ale viete, som Vietnamka.</p>	<p>Potom sme čakali na recepciu, kto príde.</p> <p>Lebo ja som ju ešte asi nikdy nestretla predtým.</p> <p>-Ale z popisu si vedela, že taká osoba by mohla existovať.</p> <p>-Nejako som si to spojila, že tento strýko je, mal dieťa,</p> <p>tak asi je to moja rodina. A bolo veľmi sympatické,</p> <p>že nemala problém mi zavolať, že sme sa s ňou stretli,</p> <p>s jej mužom, dvomi deťmi, ktoré nám pomáhali</p> <p>s prekladom do vietnamčiny, lebo vedeli lepšie po anglicky.</p> <p>To som si veľmi cenil cenila, že tá rodina napriek tomu...</p> <p>-Nikdy ste sa nevideli.</p> <p>-Nikdy sme sa nevideli,</p> <p>ja žijem na druhom konci sveta a zavolá mi.</p> <p>-A bola tam vrúcnosť, ktorú si vyslovene cítil.</p> <p>Ešte by ma zaujímalo, neviem, či sa to dá povedať v rýchlosti,</p> <p>ako sa zmenilo vnímanie vašej vietnamskej komunity,</p> <p>odkedy si pamätáš, že si vyrastala v Ivanke pri Dunaji,</p> <p>až po teraz, keď si rešpektovanou podnikateľkou?</p> <p>-Tak... V tom čase.</p> <p>To nebo... Možno pre tých ľudí...</p>
---	--

<p>SMIECH</p> <p>Adela: Hovoríš veľmi pekne po slovensky. L. Šimeková: Ďakujem.</p> <p>V tom čase to nebolo také bežné,</p> <p>že videli tých Vietnamcov, alebo aj v médiách alebo celkovo. Takže,</p> <p>vtedy sme sa stretávali viac s rasizmom aj takým priamym, ale v dnešnej dobe si myslím, že už je to také... je</p> <p>to Slovensko také otvorenejšie. Adela: Že je to lepšie ako... L. Šimeková: A prijímajú nás lepšie, hej. Adela: ... a môžeme za nás za národ povedať, že... že už je to okej.</p> <p>L. Šimeková: Áno. Adela: Dobre, tak to sa veľmi tešíme, a len mi povedz, že vy si dávate tieto slovenské mená preto, aby sme my neboli úplne zmetení z vašich vietnamských?</p> <p>L. Šimeková: Je to... je to určitá forma akože zjednodušovať. Ale napríklad ja to nemám ani v občianskom. Adela: Čo? L. Šimeková: To moje meno. Adela: Ktoré? L. Šimeková: Lucia.</p> <p>Adela: Takže to je len také, že ty by si sa vlastne mohla...</p> <p>L. Šimeková: Ja som ako Rytmus. SMIECH; Adela: Toto dáme do upútavky. Iba... iba toto. Ja som ako Rytmus.</p> <p>Čiže a prepáč a to napríklad, to slovenské meno si si môžeš</p>	<p>Pardon, že sa takto zakotávam, ale som Vietnamka.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Hovoríš veľmi pekne po slovensky. -Ďakujem.</p> <p>V tom čase to nebolo také bežné, že videli Vietnamcov, alebo v médiách, alebo celkovo.</p> <p>Vtedy sme sa stretávali viac s rasizmom. Aj priamym.</p> <p>Ale v dnešnej dobe si myslím, že Slovensko je otvorenejšie.</p> <p>-Je to lepšie. -Prijímajú nás lepšie.</p> <p>-Môžem za nás za národ povedať, že už je to okej.</p> <p>-Áno. -To sa veľmi tešíme.</p> <p>Vy si dávate slovenské mená preto, aby sme neboli zmätení z vašich vietnamských?</p> <p>-Je to určitá forma zjednodušovania.</p> <p>Ale ja to napríklad nemám ani v občianskom.</p> <p>-Čo? -Moje meno. -Ktoré? -Lucia.</p> <p>-Takže, ty by si sa mohla... -Ja som ako Rytmus.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Toto dáme do upútavky.</p> <p>Iba: "Ja som ako Rytmus." SMIECH</p>
--	---

<p>vybrať aj sama? Ja neviem, že... alebo to ti rodičia určili? L. Šimeková: Ako neviem, či som im to pošepkala, keď som sa narodila...</p> <p>Adela: Jáj to už od narodenia si mala. L. Šimeková: Áno. Adela: Okej.</p> <p>L. Šimeková: Alebo teda.. ale moja mama mi to vybrala. Ale moja sestra sa volá Klaudia a vieš prečo?</p> <p>Adela: Hhh (nesúhlasne).</p> <p>L. Šimeková: Mama mala rada Klaudiu Schiffer. SMIECH</p> <p>Adela: Reálne máš v občianskom čo?</p> <p>L. Šimeková: Thao Huong</p> <p>Šimeková.</p> <p>Adela: Ďakujeme veľmi pekne za návštevu. SMIECH A POTLESK</p> <p>Adela: Alebo teda aj Lucia Huong Šimeková.</p> <p>L. Šimeková: Ďakujem. AUDIOVIZUÁLNA ZNELKA</p> <p>Adela: Naším hudobným hosťom je trio, ktoré sú vlastne... ktoré je zložené z 3 dám opäť a</p> <p>treba povedať, že oni už boli hosťami v Trochu inak, ale vlastne to sme si až teraz uvedomili s tvorcami,</p> <p>že boli úplne prvými hosťami pred 10 rokmi v tej jedinej časti, ktorá ešte nebola v telke.</p> <p>Takže teraz budú konečne zase v telke. Dámy a páni, privítajme</p> <p>Bon Bon Trio.</p> <p>ŠANZÓNOVÁ HUDBA</p> <p>SPEV PO FRANCÚZSKY</p> <p>POTLESK AUDIOVIZUÁLNA ZNELKA</p> <p>Adela: Našou poslednou hostkou je teda opäť dáma. Je to žena, ktorá</p>	<p>Slovenské meno si môžeš vybrať aj sama, alebo to ti rodičia určili?</p> <p>-Neviem, či som im to pošepkala, keď som sa narodila.</p> <p>- Jáj, to od narodenia. -Moja mama mi to vybrala.</p> <p>A moja sestra sa volá Klaudia. Vieš prečo?</p> <p>Moja mama mala rada Klaudiu Schiffer.</p> <p>-A v občianskom máš čo? Thao Huong Šimeková.</p> <p>-Ďakujeme veľmi pekne za návštevu. SMIECH A POTLESK</p> <p>Alebo teda aj Lucia Huong Šimeková. -Ďakujem.</p> <p>Naším hudobným hosťom je trio, ktoré je zložené z troch dám. Opäť.</p> <p>Treba povedať, že už boli hosťami v Trochu inak. Ale až teraz sme si</p> <p>s tvorcami uvedomili, že boli úplne prvými hosťami pred 10 rokmi v jedinej časti, ktorá nebola v televízii. Teraz</p> <p>budú konečne v televízii. Dámy a páni, privítajme Bon Bon Trio.</p> <p>ZNIE PRÍJEMNÁ ŠANZÓNOVÁ HUDBA</p> <p>SPEV PO FRANCÚZSKY</p> <p>ZNIE PRÍJEMNÁ ŠANZÓNOVÁ HUDBA, SPEV PO FRANCÚZSKY</p> <p>ZNIE PRÍJEMNÁ ŠANZÓNOVÁ HUDBA, SPEV PO FRANCÚZSKY</p> <p>POTLESK</p>
--	---

<p>patrí medzi 7 percent žien, ktoré</p> <p>vykonávajú túto prácu, pretože je pilotkou dopravného lietadla.</p> <p>Prichádza Sandra Sandtnerová. Aj so psom, som zabudla. Ahoj. POTLESK S. Sandtnerová: Ahoj. Čau.</p> <p>Adela: Predpokladám, že ty si aj tak rozcestovaná, že vždy keď si doma a máš možnosť byť s ním, tak si s ním naplno. S. Sandtnerová: Presne tak. Veľmi si vážim naozaj, že som si ho mohla takto priniesť. Adela: No vidíš? Toto je vzťah, Terezka.</p> <p>Hada si si nepriniesla, to je. Tomu hovorím... SMIECH</p> <p>T. Kostková: Hele, sľubuj, že príštie ho prinesu.</p> <p>Děkuju za inspiraci. Adela: A je to tam. No a teraz mi napadol jeden veľmi politicky nekorektný vtip a ten nepoviem. Jak si k tebe sadol.</p> <p>S. Sandtnerová: Lucka (nezrozumiteľne) L. Šimeková: Nie, nemám na neho chuť. Adela: Dobre. SMIECH S. Sandtnerová: Ooo, ja už som sa jej to pýtala.</p> <p>Adela: Ty, počúvaj, ty si prešla.</p> <p>POTLESK;</p> <p>Adela: Pes vie, kam má ísť, akože... Bobíka. Ale ty si prešla teda jednoducho všetkým. Ty si sa už opýtala politicky nekorektne tuto Lucie, že či má... či niečo s psíkom aj že pekne hovorí po slovensky.</p>	<p>-Našou poslednou hostkou je opäť dáma. Je to žena, ktorá patrí</p> <p>medzi sedem percent žien, ktoré vykonávajú túto prácu, je pilotkou dopravného lietadla. Prichádza Sandra Sandtnerová.</p> <p>POTLESK Aj so psom, som zabudla.</p> <p>-Ahoj. Čau. -Ahoj. Predpokladám, že ty si tak rozcestovaná, že vždy, keď máš možnosť byť doma, tak si s ním naplno. -Veľmi si vážim, že som si ho mohla priniesť. -Toto je vzťah.</p> <p>Terezka, hada si si nepriniesla. SMIECH</p> <p>-ČESKY: Sľubujem, že nabadúce si ho prinesiem. Ďakujem za inšpiráciu.</p> <p>-A je to tam. Teraz mi napadol jeden politicky veľmi nekorektný vtip, ale nepoviem ho, ako si k tebe sadol.</p> <p>SMIECH SANDRA NEZROZUMITELNE</p> <p>-Nie, nemám na neho chuť. -Dobre.</p> <p>SMIECH -Ja som sa jej to už pýtala.</p> <p>-Ty si prešla.... SMIECH A POTLESK</p> <p>Pes vie, kam má ísť. Ale ty si si prešla jednoducho všetkým. Opýtala si sa politicky nekorektne</p>
---	---

<p>S. Sandtnerová: Presne tak.</p> <p>Adela: Super. S. Sandtnerová: Už som to... už som to všetko za teba vybavila. Adela: Dobre, výbor...</p> <p>ďakujem, že som to nemusela urobiť ja. Ale je to perfektné, že človek niekedy ani nevie, že možno hovorí, alebo sa pýta veci, ktoré sú, povedzme, že už inak formulovateľné, alebo že by sa mohli diať inak.</p> <p>Ale viem si predstaviť, že aj tebe v tvojej pozícii sa stáva, že ty ako žena pilotka, čo vás je naozaj málo, 7 percent, ak hovorím teda správny údaj, nie je veľa, že aj ty sa stretávaš s rôznymi možno poznámkami a takými stereotypmi, ktoré musíš odrážať. Čo tak najčastejšie býva? S. Sandtnerová: Tak je to tá klasika, že napríklad pýtala som sa kapitána, že... že... že čo si myslí o tom výkone, na čom mám zapracovať a tak. „Sandri, choď na materskú.“ A ja že čo? Adela: Nie.</p> <p>S. Sandtnerová: Naozaj. Ma poslal na materskú. Adela: Ale čo, že také zlé to bolo, alebo?</p> <p>S. Sandtnerová: Ved', ved' nad týmto som o tom rozmýšľala alebo možno že také dobré, že už nemusím, vieš, trénovať. Adela: Nemyslím si, ale...</p> <p>Wau. A čo si mu na to povedala? S. Sandtnerová: Nie, nie.</p> <p>Zas... zas... pardon, zasmiali sme sa a išli sme ďalej.</p> <p>Lebo klasika od výcviku, vieš, od maličkého pilota človek počúva - žena patrí do kuchyne a tak ďalej, ale absolútne stereotypy. Pretože mala som tú česť, letela som s kapitánkou, ženou</p>	<p>Lucii, či má niečo s psíkom, aj že pekne hovorí po slovensky.</p> <p>-Presne tak.</p> <p>Už som všetko za teba vybavila.</p> <p>-Ďakujem, nemusela som to urobiť ja. Človek niekedy ani nevie, že hovorí, alebo pýta sa veci, ktoré sú, povedzme, inak formulovateľné, alebo by sa mohli diať inak. Viem si predstaviť, že aj tebe v tvojej pozícii sa stáva, že ako žena pilotka, čo vás je naozaj málo, sedem percent, ak hovorím správne.</p> <p>-Áno.</p> <p>-Tak sa stretávaš s poznámkami a stereotypy, ktoré musíš odrážať. Čo to najčastejšie býva?</p> <p>-Je to klasika. Pýtala som sa kapitána, čo si myslí o výkone, na čom mám zapracovať a tak. "Sandra, choď na materskú."</p> <p>Ja, že čo?</p> <p>-Nie!</p> <p>-Naozaj ma poslal na materskú.</p> <p>-Také zlé to bolo?</p> <p>-Nad tým som rozmýšľala. Alebo možno také dobré, že nemusím trénovať.</p> <p>-Nemyslím si.</p> <p>SMIECH</p> <p>Čo si mu na to povedala?</p> <p>-Zasmiali sme sa a išli sme ďalej. Klasika od výcviku, od malého pilota žena počúva, že patrí</p>
---	--

<p>a Adelka, poviem ti, že tá dáma. Schová do rukáva asi, neviem, 10 chlapov</p> <p>pilotov. Adela: Z dôvodu? S. Sandtnerová: Neskutočne profesionálna.</p> <p>Adela: Prepáč, aký v tom môže byť rozdiel, lebo viem si predstaviť, že všetci musia byť stopercentní, lebo veď ide o životy ľudí, že čo tá dáma robila viac ako tí muži.</p> <p>S. Sandtnerová: Vieš čo?</p> <p>Áno, sme profesionálni, ale stále sme ľudia, čiže</p> <p>niekto si so sebou prináša možno, neviem, nejakú... nejakú takú slabšiu náladu? Alebo možno nejaké problémy a tak ďalej. Aj keď vždycky snažíme sa to, akonáhle si dáme v telefóne letový režim, všetky problémy nechávame na zemi, ale sme stále ľudia, vieš.</p> <p>Adela: A táto dáma ich dokázala v sebe...</p> <p>S. Sandtnerová: Áno, extrémne, naozaj extrémne profesionálna, taká rázna, vieš, proste pilot... sú na to rôzne teórie, ale musí byť svojím spôsobom trošičku aj taká osobnosť, že musíš si povedať svoje, pretože... Adela: Ty rozhoduješ, čo sa v tej danej situácii udeje. S. Sandtnerová: Tak a je to tvoja zodpovednosť</p> <p>všetko, takže... Adela: Áno, áno a vedieť si to...</p> <p>vedieť si to obhájiť to rozhodnutie. S. Sandtnerová: Presne tak. Adela: A niekedy ide o sekundy, kedy si to rozhodnutie musíš obhájiť. Ja vždy keď hovorí, keď sa prihovára ten pilot... S. Sandtnerová: Áno? Adela: ... a ja tam sedím a hovorím si, ja ho nepoznám, ja som v živote o ňom nepočula. To bude zlé. SMIECH</p> <p>Oni sa vždy predstavia, ako keby mi to malo niečo povedať. Nevieš, že...?</p> <p>Ako je to slušné... S. Sandtnerová: Takže nie si s tým spokojná, ako sa tam predstavujeme? Máme to zmeniť?</p>	<p>do kuchyne. Absolútne stereotypy.</p> <p>Letela som s kapitánkou ženou a poviem ti, že tá dáma schová</p> <p>do rukáva asi 10 chlapov pilotov. -Z dôvodu?</p> <p>-Neskutočne profesionálna. -Aký v tom je rozdiel?</p> <p>Lebo viem si predstaviť, že všetci musia byť stopercentní.</p> <p>Veď ide o životy. Čo dáma robila viac ako muži?</p> <p>-Sme profesionálni, ale stále sme ľudia. Niekto si so sebou prináša</p> <p>slabšiu náladu, alebo možno problémy a tak ďalej. Akonáhle si</p> <p>dáme v telefóne letový režim, všetky problémy nechávame na zemi.</p> <p>Ale stále sme ľudia. -A táto dáma ich dokázala v sebe...</p> <p>-Extrémne profesionálne, rázna. Proste pilot.</p> <p>Sú na to rôzne teórie. Ale musí byť taká osobnosť, že si povieš svoje.</p> <p>-Lebo ty rozhoduješ, čo sa v danej situácii udeje.</p> <p>-Je to tvoja zodpovednosť všetko. -Vedieť si obhájiť rozhodnutie.</p> <p>Niekedy ide o sekundy. Keď sa prihovára pilot a ja tam</p> <p>sedím, hovorím si, že ho nepoznám, v živote som</p> <p><u>o ňom nepoznala.</u> To bude zlé. SMIECH</p> <p>Vždy sa predstavia, akoby mi to malo niečo povedať. Ale je to slušné.</p>
--	---

<p>Adela: Nie, je to strašne zašmondrchané. Nevieam prečo, všetci hovoria rovnako.</p> <p>To vás tak učia, aby to znelo tak, že nerozumieš vôbec, čo sa hovorí? S. Sandtnerová: Nie, nie. Ja... Adela: Lebo všetci hovoria rovnako.</p> <p>(vymyslené skomoleniny) Ako DJ-ji z 90-tych rokov. Vieš, také že... SMIECH</p> <p>S. Sandtnerová: Ja tým, že som bola letuška, ja presne viem, že ako treba k tým hm pasažierom, takže ja... ja keď robím tie... tie... Adela: Zhlásenia. S. Sandtnerová: ... tie hlásenia, tak si naozaj na to dávam pozor, aby to bolo zrozumiteľné,</p> <p>jasné a... takže... ale áno, moji kolegovia, niekedy sa to tak... vieš, niekedy</p> <p>nie je čas a... Adela: Alebo možnože sa aj hanbia, tak radšej idú v tej rovnakej verzii</p> <p>ako všetci ostatní a vedela by si nám teraz povedať to zhlásenie, alebo... S. Sandtnerová: Wau. Adela: ... povedzme, že letíme... kam... tak kam si letela naposledy? S. Sandtnerová: Ale dobre, ale po anglicky to hovoríme hej. Adela: Samozrejme. S. Sandtnerová: Naozaj? Adela: Tak samozrejme, už sme tu mali Vietnamčinu, my sme tu veľmi... Češtinu,</p> <p>my sme tu... S. Sandtnerová: International. Adela: International. Absolútne. Toto je... toto je medzinárodný let. Letíme z MRŠ, Milana Rastislava Štefánika. S. Sandtnerová: Aha, aha. Adela: (nezrozumiteľné) ty lietavaš... S. Sandtnerová: BTS, BTS, BTS. Áno, z Bratislavy do? Do Hurgady. Adela: Do Hurgady, dobre. S. Sandtnerová: Dobre. To asi budeme robiť tieto lety, takže – Ladies and gentlemen, this is your first officer speaking.</p> <p>My name is Sandra Sandtnerová and its my pleasure to welcome you</p>	<p>-Nie si spokojná, ak sa predstavujeme? Máme to zmeniť?</p> <p>-Je to zašmondrchané. Všetci hovoria rovnako. To vás učia, že nie je rozumieť, čo sa hovorí. SMIECH</p> <p>Všetci hovoria rovnako. -No, ja...</p> <p>ADELA NEZROZUMITEĽNE PO ANGLICKY Ako DJ v 90. rokoch. Vieš, také...</p> <p>-Tým, že som bola letuška, presne viem, ako treba k pasažierom.</p> <p>Keď robím tie... -Zhlásenia.</p> <p>-Hlásenia, dávam si na to pozor, aby to bolo zrozumiteľné, jasné.</p> <p>Ale moji kolegovia niekedy... Niekedy nie je čas.</p> <p>-Možno sa hanbia. Tak idú v rovnakej verzii ak všetci ostatní. Vedela by si nám povedať zhlásenie? Kam s letela naposledy?</p> <p>-Ale po anglicky to hovoríme. -samozrejme.</p> <p>-Naozaj? -Samozrejme. Už sme mali vietnamčinu. Češtinu. -International.</p> <p>-Toto je medzinárodný let. Letíme z MRŠ, Milana Rastislava Štefánika.</p> <p>-Aha. BTS. Bratislava je BTS. z Bratislavy do? Do Hurgady.</p> <p>-Do Hurgady. Dobre. -Asi budeme robiť tieto lety.</p> <p>PO ANGLICKY: Ladies and gentlemen,</p>
--	--

<p>on board your Flight to destination Hurgada. Let's say the weather in the destination is fantastic, we are...</p> <p>Všetko je vždycky fantastické. Adela: Všetko je fantastické, žiadne turbulencie. S. Sandtnerová: Nie. Nie. Adela: And enjoy. S. Sandtnerová: And enjoy, presne. Adela: Okej a ty si teda už... Lebo keď tam sedávajú dvaja, tak chápem to tak, že jeden je ten first officer a druhý je ten... S. Sandtnerová: Presne tak. Adela: ten second. A ty si už ten first officer? S. Sandtnerová: Tiež túto otázku milujem, keď sa ma niekto spýta, že Sandry, že ty si ten pilot alebo ten druhý? No. Adela: Obidvaja ste piloti.</p> <p>S. Sandtnerová: Jasně. Adela: Áno lenže jeden je tam first a druhý second a prečo?</p> <p>S. Sandtnerová: Pretože jeden je... jeden je kapitán a druhý je first officer. Adela: Tak ty si teda first officer... S. Sandtnerová: Ja som first officer, presne.</p> <p>Adela: ...ako ten druhý. SMIECH</p> <p>S. Sandtnerová: Tak, ale musím... to najprv musíš byť ten druhý a potom môžeš byť ten prvý. Adela: Okej, tomu rozumiem a to závisí od nejakého ďalšieho výcviku alebo veku? S. Sandtnerová: Samozrejme. Adela: Alebo nalietaých kilometrov? S. Sandtnerová: Nalietaých hodín a... Adela: Hodín teda. S. Sandtnerová: A... nalietaých hodín zhruba a samozrejme tým pádom vedomostí, sú tam skúšky</p>	<p>this si your first Officer speaking. My name is Sandra Sandtnerová and it is my pleasure to welcome you on board of your flight to Hurgada. The weather in the destination is fantastic.</p> <p>PO SLOVENSKY: Všetko je vždy fantastické.</p> <p>-Fantastické, žiadne turbulencie.</p> <p>-Nie, nie.</p> <p>-PO ANGLICKY: And enjoy.</p> <p>-And enjoy. Presne.</p> <p>-Keď tam sedávajú dvaja, chápem to tak, že jeden je first officer a druhý je second. A ty si už first.</p> <p>-Túto otázku tiež milujem, keď sa ma niekto spýta, že ty si pilot alebo ten druhý?</p> <p>-Obidvaja ste piloti.</p> <p>-Jasně.</p> <p>-Ale jeden je first, druhý second. Prečo?</p> <p>-Jeden je kapitán a druhý je first officer.</p> <p>-Ty si first officer.</p> <p>-Ja som first officer.</p> <p>-Ten druhý.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Ale najprv musíš byť ten druhý, potom môžeš byť ten prvý.</p> <p>ADELA: Tomu rozumiem. Ale o závisí od výcviku, veku alebo nalietaých kilometrov?</p> <p>SANDRA: Od nalietaých hodín.</p>
---	--

<p>zase, nejaké také pohovory absolvuješ a je to o skúsenostiach hlavne, pretože my piloti máme... nám rastie hodnota počtom hodín. Adela: Jasné. S. Sandtnerová: Vieš, čím máš menej, tým si menej zaujímavá.</p> <p>Adela: Áno aj menej zarábate podľa toho, koľko máte nalietané.</p> <p>S. Sandtnerová: Tak to áno. Adela: Ty koľko rokov? S. Sandtnerová: 31.</p> <p>Adela: Wau. A lietaš už koľko? Lietam, Adelka,</p> <p>2... už 2 roky, ale lietala by som skôr, lenže korona. Toto je zaujímavá vec. Toto mnohí netušia, ako piloti a pilotky, nahrňme ich teda, hoc ich je 7 percent, fungujú, že ten výcvik letecký je neskutočne drahý. Platia si ho sami z nejakých zdrojov.</p> <p>Ty si teda makala ako letuška, možno že si mala ešte nejaké iné práce, neviem, ale odhodlanie bolo silné veľké. S. Sandtnerová: Áno. Adela: Teraz ukončíš ten výcvik, možno ešte nemáš ani splatený, neviem ako na tom si. S. Sandtnerová: Nie, nemáš, vôbec.</p> <p>Adela: Ešte splácaš. S. Sandtnerová: Hm (súhlasne). Adela: A príde korona, ten moment, keď môžeš začať konečne zarábať tým, čo je tvojou vášňou a bim a nevieš, či to bude na 2 roky alebo už navždy. Ako si ten moment vnímala?</p> <p>S. Sandtnerová: Extrémne ťažké. Presne si to pamätám 9 marca to bolo, 2020 sa písalo, ja som bol ešte na typovke v Prahe predtým a ten môj výcvikový kapitán mi hovorí, že tá korona že v tej Číne, že sa mi to nepozdáva</p>	<p>Tým pádom vedomosti, sú tam skúšky, absolvuje pohovory. Je to hlavne o skúsenostiach, lebo nám pilotom rastie hodnota počtom hodín.</p> <p>Čím menej máš, tým si menej zaujímavá.</p> <p>-Aj menej zarábate podľa toho, koľko máte nalietané.</p> <p>-Áno.</p> <p>-Koľko máš rokov?</p> <p>-31.</p> <p>-Vau. A lietaš už koľko?</p> <p>-Lietam dva roky. Lietala by som skôr, ale korona.</p> <p>-To je zaujímavá vec. Toto mnohí netuší, ako piloti a pilotky, zahrňme ich, hoci ich je 7 percent, fungujú, že výcvik je neskutočne drahý, platia si ho sami zo zdrojov. Ty si makala ako letuška.</p> <p>Možno si mal aj iné práce. Nevie. Ale odhodlanie bolo veľké.</p> <p>-Áno.</p> <p>-Ukončíš výcvik, možno ho ešte nemáš ani splatený.</p> <p>-Nemám vôbec.</p> <p>-Ešte splácaš. A príde korona. Moment, kedy môže zarábať tým, čo je tvojou vášňou a bum. A nevieš, či to bude na dva roky alebo navždy. Ako si ten moment vnímala?</p> <p>-Extrémne ťažko. Presne si to pamätám. 9. marca 2020 sa písalo.</p> <p>Ja som bola ešte v Prahe</p>
---	---

<p>a ja ešte že, a že to bude v poriadku. Adela: to všetci, hej.</p> <p>S. Sandtnerová: No a potom... potom...</p> <p>zrazu sa prestalo lietať, všetko sa začalo zatvárať. Bez výplaty.</p> <p>Od 18 rokov, vieš, ja som bola zvyknutá, že som... že mal človek príjem a splácal si dlhy.</p> <p>No a takže bolo to veľmi ťažké, pretože je to posledná taká čerešnička na torte,</p> <p>čo pozbieraš, vieš peniaze od babky, z prasiatka a donesieš to tam a potrebuješ to začať splácať. No a, takže to bolo veľmi, veľmi ťažké obdobie. Naozaj</p> <p>akože vďaka mojim rodičom, partnerovi. Veľmi naozaj... dokonca mamina ma ešte zobrala</p> <p>tak z ľútosti na dovolenku, to bolo veľmi pekné.</p> <p>Adela: Vlakom. S. Sandtnerová: Do stanu.</p> <p>Adela: Alebo autobusom do Chorvátska, veľmi</p> <p>dobré. A koľko pilotov?</p> <p>S. Sandtnerová: Na to ma? Adela: Vlastne to...</p> <p>vlastne väčšina pilotov, si predstavujem, že funguje</p> <p>tak, že ešte nejaký čas vlastne to naozaj spláca. S. Sandtnerová: Naozaj veľká, ale naozaj ako to... Fakt keď si kopilot...</p> <p>ono to začne byť zaujímavé, keď si kapitánka, takže hm, takže potom už... Adela: S platom. S.</p> <p>Sandtnerová: Áno, áno, potom už je to, už je to pekné, ale kým sa tam dostaneš.</p> <p>Adela: To je neuveriteľné, lebo to musí byť tak silné odhodlanie,</p>	<p>predtým a môj výcvikový</p> <p>kapitán hovorí:</p> <p>"Korona v Číne sa mi nepoznáva."</p> <p>A ja, že to bude v poriadku.</p> <p>-Ako všetci.</p> <p>-A potom zrazu sa prestalo lietať, všetko sa začalo zatvárať.</p> <p>Bez výplaty od 18 rokov.</p> <p>Bola som zvyknutá, že má človek</p> <p>príjem a spláca si dlhy.</p> <p>Bolo to veľmi ťažké, lebo je to</p> <p>posledná čerešnička na torte, č pozbieraš peniaze od babky</p> <p>z prasiatka a donesieš to tam a potrebuješ to začať splácať.</p> <p>Takže, bolo to veľmi ťažké obdobie. Vďaka mojim rodičom, partnerovi.</p> <p>Mamina ma zobrala z ľútosti na dovolenku. To bolo veľmi pekné.</p> <p>-Vlakom.</p> <p>SMIECH</p> <p>-Do stanu.</p> <p>-Alebo autobusom do Chorvátska.</p> <p>Veľmi dobre.</p> <p>-Presne.</p> <p>-Koľko pilotov...?</p> <p>-Na to ma?</p> <p>-Väčšina pilotov, si predstavujem,</p> <p>že funguje tak, že nejaký čas to spláca.</p> <p>-Naozaj, Adelka, keď si kopilot... Ono to začne byť zaujímavé,</p> <p>keď si kapitánka.</p> <p>-S tým platom?</p> <p>-Áno. Potom je to pekné.</p>
--	---

<p>pretože všeličo môže človeku skrsnúť v hlave, že by chcel robiť, ale toto si vyžaduje naozaj</p> <p>financie, ktoré si musíš niekde zohnať a je to tak náročné štúdium.</p> <p>Ja to viem preto, lebo môj muž toto absolvuje teraz. S. Sandtnerová: Áno. Pozdravujeme Viktora. Adela: A ja čo som zažívala s ním... a to on vyštudoval právo a myslím si,</p> <p>že mu to dosť myslí a povedal, že radšej by šesťkrát vyštudoval právo</p> <p>s prstom v nose, ako robiť toto. Naozaj to je, že</p> <p>super náročné. Nemala si ty počas toho, čo sa inak tiež stáva, že veľa ľudí</p> <p>odpadne z tej cesty, lebo to už nezvládajú, ten...</p> <p>chuť si povedať, že kašlem na to. S. Sandtnerová: Naozaj musíš sa strašne veľa vecí vzdať, ja som</p> <p>a je to smutné, ale je to tak, prídeš o veľa kamarátov, pretože, Sandry, pod' von,</p> <p>taká oslava, také, nie, učím sa. Sandry, pod' hentam.</p> <p>Nie, splácam si výcvik. Takže je to... je to... Je to práca, ktorú určite</p> <p>nemôžeš robiť tak, že a že neviem čo so životom, že idem byť pilot, vieš...</p> <p>S. Sandtnerová: že... Adela: Že vyskúšam to. S. Sandtnerová: ... ideme, ideme to skúsiť. Je to naozaj také, že musíš sa úplne na to zamerať a fakt</p> <p>všetko pre to obetovať. Adela: No dobre a keď si sa pustila do toho výcviku a do toho štúdia, stretávala si sa s tým, že tuto nejaká letuška, ktorá ponúka coffee, tea,</p>	<p>Ale kým sa tam dostaneš.</p> <p>-To je neuveriteľné. Lebo to musí byť tak silné odhodlanie. Všeličo</p> <p>musí človeku skrsnúť v hlave, že by chcel robiť. Ale toto si</p> <p>vyžaduje financie, ktoré si musíš zohnať, je to náročné štúdium.</p> <p>Viem to preto, lebo môj muž to absolvuje teraz.</p> <p>-Áno. Pozdravujeme Viktora. -A čo som zažila s ním.</p> <p>A to vyštudoval právo. Myslím, že mu to dosť myslí.</p> <p>Povedal, že radšej by šesťkrát vyštudoval právo s prstom v nose, ako robiť toto. Je to super náročné. Nemala si počas toho, čo sa tiež</p> <p>stáva, že veľa ľudí odpadne z tej cesty, lebo to nezvládajú, chuť povedať si, že kašleš na to?</p> <p>-Musíš sa veľa vecí vzdať.</p> <p>Je to smutné, ale je to tak. Prídeš o veľa kamarátov.</p> <p>“Sandra, pod' von, taká oslava.” “Nie, učím sa.” “Sandra, Pod' tam.”</p> <p>“Nie, splácam výcvik.” Je to práca, ktorú nemôžeš robiť</p> <p>tak, že neviem, čo so životom, idem byť pilot.</p> <p>ADELA: Vyskúšam to. -Je to naozaj také,</p> <p>že sa na to musíš úplne zamerať a všetko pre to obetovať.</p> <p>-Keď si sa pustila do výcviku a štúdia, stretávala si sa s tým,</p>
---	--

<p>chce robiť toto? S. Sandtnerová: Vieš čo, nie. Nie, nie, pretože my sme také...</p> <p>to letectvo, my sme taká komunita na takej jednej vlne,</p> <p>ono my si hovoríme, že to je ako vírus, že ktorý keď ťa napadne, už sa ho nezbavíš, čo potvrdzujem.</p> <p>Adela: A už jedno v akej pozícii a navzájom sa rešpektujete. S. Sandtnerová: Presne tak, presne tak. Bolo to tam fakt také, že prijímané pozitívne.</p> <p>Adela: Až na toho jedného pána, ktorý ťa posielal na materskú. S. Sandtnerová: Vieš čo,</p> <p>tých... tých bolo zopár, ale ja ho mám</p> <p>naozaj veľmi rada osobne. Adela: Tak to myslel ako nejaký... S. Sandtnerová: Ja dúfam. Adela: taký ryp... podryvačný fór... S. Sandtnerová: Asi, asi. Adela: ktorý ťa mal zoceliť.</p> <p>S. Sandtnerová: Asi. Áno. Úplne ma to naozaj nakoplo. Adela: Úplne ťa to zocelilo.</p> <p>Okej, ale aj keď si hovorila o tom, že si prišla</p> <p>o veľa priateľov, tak ty máš priateľa svojho životného partnera. S. Sandtnerová: Áno.</p> <p>Adela: Ktorý je tiež pilotom. S. Sandtnerová: Áno. Adela: Čo je možnože inak pre takýto</p> <p>typ tvojej existencie možno aj veľmi dobrým riešením, lebo aspoň chápe,</p> <p>prečo nie si doma, prečo si tam, že vy ste tiež s priateľom také, ako to má Terezka so svojím partnerom, také šmuhy a niekde sa akože tie letecké trajektórie pretnú.</p> <p>S. Sandtnerová: Presne.</p> <p>Adela: Ale vídavate sa. S. Sandtnerová: Samozrejme, samozrejme, no, no, no, myslím si, že... že niekedy až moc. SMIECH; Adela: A zrazu. Zrazu je toho až moc.</p>	<p>že nejaká letuška, ktorá ponúka kávu, čaj, chce robiť toto?</p> <p>-Nie. Lebo to letectvo sme komunita na jednej vlne.</p> <p>Hovoríme si, že je to ako vírus, ktorý keď ťa napadne,</p> <p>tak sa ho nezbavíš. Čo potvrdzujem.</p> <p>-Je jedno v akej pozícii, navzájom sa rešpektujete.</p> <p>-Presne.</p> <p>Bolo to prijímané pozitívne.</p> <p>-Až na jedného pána, ktorý ťa posielal na materskú.</p> <p>-Tých bolo zopár.</p> <p>Ja ho mám osobne veľmi rada.</p> <p>-Tak to myslel ako...</p> <p>-Ja dúfam.</p> <p>-Podryvačný fór, ktorý ťa mal zoceliť.</p> <p>-Asi, asi. Úplne ma to nakoplo.</p> <p>-Úplne ťa to zocelilo.</p> <p>-Keď si hovorila o tom, že si prišla o veľa priateľov,</p> <p>tak máš svojho životného partnera, ktorý je tiež pilotom.</p> <p>SANDRA: Áno. Áno.</p> <p>-Čo je možno pre tvoj typ existencie</p> <p>dobrym riešením, lebo chápe, prečo nie si doma, prečo si tam.</p> <p>Ty si tiež s priateľom tak, ako to má Terezka, také šmuhy.</p> <p>Niekde sa letecké trajektórie pretnú. <u>Ale vy dávate sa.</u></p> <p>-Samozrejme. Samozrejme.</p> <p>Myslím, že niekedy až moc.</p>
---	---

<p>S. Sandtnerová: Ale nie, je to... je to super. Naozaj je to...</p> <p>pre... možno pre veľa ľudí by to bolo no že..., že možno veľa,</p> <p>vieš, že stále sa bavíte o letectve a tak ďalej. Adela: Ale veď ak vás to oboch baví,</p> <p>tak chceš o tom rozprávať, nie? S. Sandtnerová: Presne. My to máme ako úplne hobby, čiže máte v tomto hľadisk... z tohto hľadiska ideálny vzťah. Teraz sa vrátim naspäť</p> <p>k úvodu, kde ťa pán posielal na materskú.</p> <p>Milujem túto tému sama z vlastných skúseností, ale už som matka, už môžem ja byť tá,</p> <p>ktorá... No a čo s tými deťmi, teda? Jak to?</p> <p>S. Sandtnerová: Ach, Adelka. Adela: Lebo vieš, lebo</p> <p>už je na čase.</p> <p>SMIECH; POTLESK Adela: Rodina. Vieš? Tuto Terezka má jedno dieťa a Lucka má dve. S. Sandtnerová: Dofrasa. Pozri. A nie, Adelka, my máme toto...</p> <p>Danko by chcel 4. Tak mu hovorím, že... no že... to som si to prerátala, že</p> <p>aj do práce, aj tak, že ako to spraviť, ale rátame s tým, akože veľmi by sme sa aj tešili.</p> <p>V letectve sa nedá naozaj nič plánovať, pretože ja som sa zamestnala ako 28-ročná,</p> <p>ten... ja som to mala tak rozrátané. Tým, že som bola 2 roky doma,</p> <p>tak mi to spravilo dosť veľký škrt cez plány, rozpočet a tak ďalej.</p>	<p>SMIECH -Zrazu je toho až moc.</p> <p>-Ale je to super. Možno pre veľa ľudí by to bolo,</p> <p>že možno veľa, že sa stále bavíte o letectve.</p> <p>ADELA: Ale keď vás to oboch baví, tak sa o tom chceš rozprávať.</p> <p>SANDRA: Presne. My to máme ako hobby.</p> <p>-Z toho hľadiska ideálny vzťah. Teraz sa vrátim k úvodu,</p> <p>kde ťa pán posielal na materskú. Milujem túto tému z vlastných skúseností. Ale už som matka, už môžem byť tá, ktorá.</p> <p>SMIECH -Ktorá sa bude pýtať.</p> <p>-Tak čo s tými deťmi? SANDRA: Ach, Adelka.</p> <p>-Lebo už je na čase. SMIECH A POTLESK</p> <p>Rodina, vieš.</p> <p>Terezka má jedno dieťa, Lucka dve. -Dofrasa.</p> <p>Pozri. Danko by chcel štyri, tak mu hovorím, prerátala</p> <p>som si to, že aj do práce a tak, ako to spraviť. Rátame s tým,</p> <p>veľmi by sme sa tešili. V letectve sa nedá nič plánovať, lebo ja som</p> <p>sa zamestnala ako 28-ročná. Mala som to tak rozrátané.</p> <p>Tým, že som bola dva roky doma, urobilo mi to škrt cez plány,</p>
---	---

Takže, ako by som to povedala? **Adela:** Akože ono to je blbá otázka, ja nečakám žiadnu... **S. Sandtnerová:** Ťažká, ťažká.

Adela: ... žiadnu odpoveď vlastne ani nečakám.

Ono je možno aj verzia, že...že tie deti nebudú a budete žiť naplnený partnerský letecký život a bol by to problém akože? **S. Sandtnerová:** Nie. Berieme to naozaj, ako to ide, fakt.

Adela: Je to všetko niekde vo hviezdach. **S.**

Sandtnerová: Presne tak. **Adela:** Vo vzduchu a teraz mi len povedz na záver, aby sme ešte to ukončili takou akože pikoškou. Tak chceme počuť tak, že **kedy si sa tak že**

bála. **S. Sandtnerová:** Nebála som sa. **Adela:** Nikdy sa nebojíš, aj keď je kritická situácia. **S. Sandtnerová:** Adelka, toto je niečo, ja si to nepripustím.

Lebo máš tam 200 alebo 189 ľudí, ktorí rátajú naozaj s tebou, že ty

máš tie vedomosti, že si psychicky v poriadku a že... že naozaj, že si tam človek na

správnom mieste. **Adela:** Dobre. Najrizikovejšia situácia teda. A môžeme si dať

aj že v období letuškovstva. Lebo ja sa vždy, keď je zle, pozerám na letušky.

Že už keď sa letuška zle tvári, už viem, že už zomierame.

SMIECH

Adela: A tie letušky, že...

a potom aj možnože z obdobia, už keď si sa stala pilotkou. **S. Sandtnerová:** No keď letuška..., nemala som veľmi rada

také, keď boli niečo zdravotné. Vieš, keď ľuďom, pretože nie som zdravotník a to...

to nevyzeralo niekedy pekne, ale...,

rozpočet a tak ďalej.

Takže, ako by som to povedala?

-Je blbá otázka.

-Ťažká, ťažká.

-Žiadnu odpoveď ani nečakám. Bude verzia, že deti nebudú

a budete žiť naplnený partnerský letecký život. Bol by to problém?

-**Nie. Berieme to tak, ako to ide.**

-Je to všetko vo hviezdach, vo vzduchu. Na záver mi povedz,

aby sme to ukončili pikoškou.

Kedysi sa bála?

-**Nebála som sa.**

-Ani keď bol kritická situácia?

-**Adelka, toto je niečo... Ja si to nepripustím. Máš tam 200 alebo**

189 ľudí, ktorí rátajú s tebou, že máš vedomosti, že si psychicky

v poriadku, a že si tam človek na správnom mieste.

-Tak najkritickejšia situácia.

V období letuškovania.

Lebo keď je zle, pozerám sa na letušku. Keď sa letuška

zle tvári, tak viem, že zomierame.

SMIECH

A tie letušky sú také...

A potom možno aj z obdobia, keď si sa už stala pilotkou.

-**Keď letuška. Nemala som veľmi rada, keď bolo niečo zdravotné.**

Lebo nie som zdravotník. To nevyzeralo niekedy pekne.

čo ma dosť prekvapilo, taký let bol, že nás zasiahol blesk a bol to zvuk, s ktorým som sa nikdy predtým nestretla a ja som ako letuška už vtedy lietala 10 rokov. No a hovorím si, že dofrasa,

že toto som nikdy nepočula, musím sa tváriť normálne, všetci na mňa pozerajú, že tak, ale vedela som, že môžem, môžem sa ísť spýtať pilotov, či je všetko v poriadku.

Adela: A to... prepáč, a to si bola nejak trénovaná, že ne... nezjajkneš? Vieš, že tá prvá reakcia je taká, že

preboha, vieš, že by som skríkla. Nie? **S. Sandtnerová:**

Nie, neviem, proste to už naozaj 10

rokov, keď niečo robíš... **Adela:** Si trénovaná to nedať najavo.

S. Sandtnerová: Áno, áno. **Adela:** No dobre, ale keď zasiahne blesk lietadlo, to si nejak akože mne

napadne nejaká Faradayova klieťka a je to

the same? Alebo ani veľmi nie? **S. Sandtnerová:** No vieš čo, no... aj áno, aj nie. V podstate

nám ako teda pasažierom, teda cestujúcim a posádke by sa nič nemalo stať, máme tam aj také statické

odvážače prúdu a tak ďalej, ale

môže to poškodiť niektoré inš... nejaké prístroje. Zrovna mojej kamarátke sa to teraz stalo, tak museli trošku uzemniť lietadlo a tak ďalej. **Adela:** Trošičku uzemniť lietadlo znie dobre.

SMIECH

S. Sandtnerová: No a... a tak.

Adela: Dobre, takže toto bolo počas letuškovania a keď si pilotovala,

sa nič také akože zásadné nestalo.

Ale dosť ma prekvapilo, bol let, že nás zasiahol blesk. Bol to zvuk,

s ktorým som sa nikdy nestretla. Ako letuška som vtedy lietala

už 10 rokov. Hovorím si, že to som ešte nepočula, musím sa tváriť

normálne, všetci na mňa pozerajú. Ale môžem sa jej spýtať pilotov,

či je všetko v poriadku.

-Bola si trénovaná,

že nezjajkneš?

Prvá reakcia je taká, že preboha.

SMIECH

Nie?

-Neviem. To už 10 rokov,

keď niečo robíš.

-Si trénovaná nedať najavo.

-Áno.

-Keď blesk zasiahne lietadlo.

Mne napadne Faradayova klieťka. Je to rovnaké? Alebo ani veľmi nie?

-Aj áno, aj nie. Nám a pasažierom by sa nič nemalo stať.

Máme tam aj statické odvážače prúdu a tak ďalej.

Ale môže to poškodiť nejaké prístroje. Práve mojej kamarátke

sa to stalo, tak museli trošičku uzemniť lietadlo.

-Trošičku uzemniť lietadlo znie dobre.

SMIECH

-A tak.

-To bolo počas letuškovania.

<p>S. Sandtnerová: No ono so všetkým sa stretávaš prvýkrát v podstate</p> <p>a čo bolo také v... také divokejšie počasie bolo aj nad Sudánom raz aj</p> <p>niekde nad Arabským polostrovom, búrkový oblak, boli tam...</p> <p>Adela: A veď to vraj treba obchádzať. S. Sandtnerová: Treba, ale niekedy sa nedá, niekedy do toho... no...</p> <p>tak... tak bolo to také, vieš, také hlučné v tom</p> <p>kokpíte všetko svietilo a tak.</p> <p>Adela: A ty do toho s tým pokojným</p> <p>hlasom hovoríš, everything is fine.</p> <p>S. Sandtnerová: Že počasie bude fantastické.</p> <p>Toto je to... Adela: Lebo teraz si ma úplne neupokojila, lebo ja som si myslela, že...</p> <p>že keď sú naozaj všetci pokojní, že to je v poriadku, že toto sa môže diať,</p> <p>ale vlastne sa to aj nemôže diať. S. Sandtnerová: Naozaj ono tá bezpečnosť je absolútne číslo</p> <p>1 úplne od malého, volám to malý, ale veď som mala niekoľko už rokov, výcviku,</p> <p>že vždycky počasie veľmi kľúčové a tak ďalej a...</p> <p>sú tam aj iné, napríklad nejaké... nejaké vzdušné priestory a tak ďalej. Všetko treba sledovať a hovorím,</p> <p>naozaj už potom obzvlášť, keď lietaš veľkú dopravu, máš cestujúcich,</p> <p>ale aj Cargo, samozrejme je to absolútne bezpečnosť.</p> <p>Všetko sa poposúva, len aby to bolo bezpečné. Adela: Tých postupov je toľko... S. Sandtnerová: Veľmi veľa.</p> <p>Adela: ... že nikdy sa nemôžu podceňovať a nejako obísť, lebo... S. Sandtnerová: Presne.</p>	<p>A keď si pilotovala, tak sa nič zásadné nestalo.</p> <p>-So všetkým sa stretávaš prvýkrát v podstate. Také divokejšie počasie</p> <p>bolo raz na Sudánom, aj niekde nad Arabským polostrovom.</p> <p>Búrkový oblak.</p> <p>-Ale to treba vraj obchádzať.</p> <p>-Treba, ale niekedy sa nedá.</p> <p>Bolo to hlučné v kokpíte, všetko svietilo. A tak.</p> <p>SMIECH</p> <p>-A ty do toho s pokojným</p> <p>hlasom hovoríš: “Everything is fine.”</p> <p>-Že počasie bude fantastické. Toto je to...</p> <p>-Teraz si ma úplne neupokojila. Myslela som, že keď sú všetci</p> <p>v pokoji, tak je to v poriadku, že sa to môže diať. Ale nemôže.</p> <p>-Bezpečnosť je číslo jeden od malého... Volám to malý,</p> <p>ale mala som ho niekoľko rokov, výcviku. Vždy počasie je kľúčové,</p> <p>A tak ďalej. Sú tam aj iné veci, napríklad vzdušné priestory a tak.</p> <p>Všetko treba sledovať. Potom, keď lietaš veľkú dopravu,</p> <p>máš cestujúcich. Ale aj cargo. Je to absolútne bezpečnosť.</p> <p>Všetko sa posunie len preto, aby to bolo bezpečné.</p> <p>-Postupov je toľko. -Veľmi veľa.</p>
--	--

<p>Adela: Vlastne väčšina... väčšina tých nehôd je na základe nejakého ľudského faktoru pochybenia. S. Sandtnerová: Bohužiaľ.</p> <p>Adela: A ešte mi aj muž hovorí, že nikdy nepadlo lietadlo kvôli turbulencii.</p> <p>S. Sandtnerová: Nie... nie. Turbulencia, aj keď vyzerá, nie je nebezpečná.</p> <p>Adela: Dobre, toto je pekná veta na záver.</p> <p>Ja len... ja len ešte poviem, že čo ma fascinuje, že ty máš na Instagrame cez 260 000 followerov a to máš mnohé svoje posty a storky v Slovenčine, takže evidentne... aj v Angličtine, ale teda aj v Slovenčine. Je to evidentne fascinujúce. Celé toto tvoje bytie aj pre ľudí niekde v zahraničí, takže kto by mal ešte chuť sledovať tento fascinujúci príbeh ďalej, tak sa to dá práve na... na tom Instagrame a teda držíme palce. Budem sa tešiť, keď započujem tvoj hlas, a vtedy poviem, tú poznám, sme v bezpečí, je to v poriadku. A ešte povedz len, ako sa odhlasuje, ako komunikuješ s vežou, lebo to sú také hatlaniny, čo tiež, keď Viktor rozpráva, znie to veľmi dôležito, také že odlietaš. S. Sandtnerová: Áno. Adela: Odlietaš, teda z BTS odlietaš a čo hovoríš veži, čo počujú tí kolegovia nie nie pasažieri.</p> <p>S. Sandtnerová: Dobre. Napríklad chceš, že riadiaci nás povolí na vzlet? Adela: Áno. S. Sandtnerová: Dobre, takže mi povie napríklad..., my máme volačku Galileo alebo Axe, že Alfa, X-Ray, Echo...Adela: To je letecká abeceda, to viem. S. Sandtnerová: Áno, vieš. One,</p>	<p>-Že sa nikdy nemôžu podceňiť, alebo obísť.</p> <p>-Presne.</p> <p>-Väčšina nehôd je na základe ľudského faktoru, pochybenia.</p> <p>-Bohužiaľ.</p> <p>-Muž mi povedal, že nikdy nepadlo lietadlo kvôli turbulenciám.</p> <p>-Nie. Aj keď vyzerá nebezpečne, nie je nebezpečná.</p> <p>-Dobre. To je pekná veta.</p> <p>-Dobré?</p> <p>-Ešte ma fascinuje, že na Instagrame máš cez 260 000 followerov. A to máš mnohé príspevky v slovenčine. Aj v angličtine, ale v slovenčine.</p> <p>Takže tvoje bytie je fascinujúce aj v zahraničí. Kto by mal chuť sledovať tento fascinujúci príbeh ďalej, dá sa to na Instagrame.</p> <p>Držme palce, budeme sa tešiť.</p> <p>-Ďakujem.</p> <p>-Keď započujem tvoj hlas. Poviem si konečne, tú poznám, sme v bezpečí.</p> <p>Ešte povedz, ako sa odhlasuješ, ako komunikuješ s vežou. Lebo to sú také hatlaniny, čo tiež keď to Viktor hovorí, znie to dôležito.</p> <p>-Aha. Áno.</p> <p>-Odlietaš z BTS. Čo hovoríš veži? Čo počujú kolegovia, nie pasažieri?</p> <p>-Chceš riadiaci náš povolí vzlet?</p> <p>-Áno.</p> <p>-Dobré. My máme volačku Galileo. alebo AXE. Čiže, Alfa, X-Ray, Echo.</p>
---	--

<p>zero, zero, papa runway tree one</p> <p>clear for take off. Takže... a vieme, my to zopakujeme. Vieme, že sme... že ideme na vzlet a...</p> <p>dáme tam tie plyny, milujem, vieš, keď si na dráhe.</p> <p>Och. Takže... Adela: To je tak predtým. To je, akože dve ženy v jednom lietadle.</p> <p>Ty si že och a ja som, že hhha. Že...</p> <p>SMIECH; Adela: Teraz sa to deje,</p> <p>teraz zomrieme všetci. Tak budem... budem myslieť na to, že niekto je v tej chvíli veľmi šťastný, keď ja...</p> <p>keď ja trpím. S. Sandtnerová: Veľmi, veľmi. Adela: Ďakujeme za návštevu a držíme... S. Sandtnerová: Veľmi ma tešilo. Adela: ...veľmi palce. Sandra Sandtnerová.</p> <p>S. Sandtnerová: Ďakujem.</p> <p>Adela: Ďakujem veľmi pekne aj našim</p> <p>ďalším hostkám, Tereza Kostková,</p> <p>Lucia Houg Šimeková. S. Sandtnerová: Snowey. Adela: Snowey.</p> <p>Sandra Sandtnerová. Poprosím ja dámy z Bonbon Tria, aby prišli.</p> <p>Toto bol jeden nádherný ženský večer. Uznajte, uznajte. Dámy. POTLESK</p> <p>Šup, šup, hop.</p> <p>SMIECH, POTLESK</p>	<p>-To je letecká abeceda, tú viem. -Áno? vieš?</p> <p>PO ANGLICKY: One, Zero, Zero, Papa, runway 31 clear for takeoff.</p> <p>PO SLOVENSKY: My to zopakujeme, vieme,m že ideme na vzlet.</p> <p>Dáme tam plyny. To milujem. Keď si na drahé. Och.</p> <p>SMIECH</p> <p>-To je presne. Dve ženy v jednom lietadle. Ty si och, a ja som ach. SMIECH</p> <p>Teraz sa to deje, všetci zomrieme. Budem myslieť na to, že v tej chvíli je niekto veľmi šťastný, keď ja trpím. Ďakujeme za návštevu.</p> <p>-Veľmi ma tešilo. -A držíme veľmi palce.</p> <p>Sandra Sandtnerová. -Ďakujem.</p> <p>POTLESK</p> <p>-Ďakujem veľmi pekne aj našim ďalším hostkám. Tereza Kostková, Lucia Houg Šimeková.</p> <p>-Snowey. -Snowey. Sandra Sandtnerová.</p> <p>Poprosím aj dámy z Bon Bon Tria, aby prišli.</p> <p>POTLESK</p> <p>Toto bol jeden nádherný ženský večer. Uznajte. Dámy.</p> <p>POTLESK</p> <p>Šup, šup. Hop.</p> <p>SMIECH, POTLESK</p>
---	--

Adela: Ešte raz veľmi pekne ďakujeme aj vám, že ste nás sledovali na dvojke. Toto bolo trochu inak, tešíme sa na vás opäť o 2 týždne, dovidenia.

Ešte raz veľmi pekne ďakujem aj vám, že ste nasledovali na Dvojke.

Toto bolo Trochu inak. Tešíme sa na vás opäť o dva týždne. Dovidenia.

© ROZHLAS A TELEVÍZIA SLOVENSKA
2023

TITULKY PRIPRAVIL R. STACHO,
TELEDATA, S.R.O.

- sponzorský odkaz (SPP)
 - audiovizuálny predel
 - komunikát - Experiment
- 22:39:59 – koniec záznamu.